

BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

www.albaref.hu

2017. szeptember • XXIII. évfolyam 4. szám

Megment az Úr

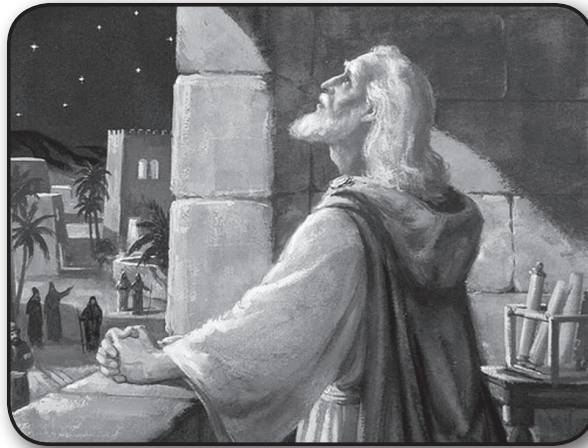
„Amikor Dániel megtudta, hogy ez az irat alá lett írva, hazament. Emeleti szobájának ablakai azonban nyitva voltak Jeruzsálem felé, és ő napjában háromszor térdén állva imádkozott, és magasztalta Istenét, ahogyan azelőtt is szokta.” (Dániel 6, 11)

Az élet nehézségei, viharai közepette kibén bízunk? Önmagunkban, a megérzéseinkben vagy az Istenben, aki meg tud tartani bennünket minden körülmények között? Isten azt kéri tőlünk, hogy Őbenne bízunk!

Dániel rábízta az életét Istenre. Körülbelül nyolcvan éves lehet, és már a harmadik királyt szolgálja. Fiatalként Nabukadneccárt szolgálta, majd Bélsaccárt, most pedig Dáriust. Mindvégig kitarzott az egy, igaz, élő Isten mellett. Nem borult le idegen istenek előtt. Úgy élt, úgy beszélt, ahogyan az Isten szolgájához méltó volt.

Dárius bízott Dániel képességeiben, és megbízta az ország vezetésével. A társai irigyek lettek rá. Ők nem voltak olyan tisztességesek, mint Dániel. Megvesztegethetőek voltak. De ameddig Dániel is ott van köztük, addig nem dolgozhattak a saját zsebükre.

Ezért törbe akarták csinálni Dánielt. De semmi hibát nem találtak Dániellel kapcsolatban, amit felhasználhattak volna ellene. Elolvasták a leveleit, de nem találtak semmit. Dániel már nyolcvan éves, hetven éve ott van Babilonban, és semmi

hibát nem követett el. Ezért egy másik tervet eszeltek ki.

A Sátán mindig azon munkálkodik, hogy az Isten gyermekeit, azaz minket elpusztítson.

A Sátán most Dániel munkatársain keresztül próbálja őt elpusztítani. Dánielt egyedül csak úgy tudták csapdába csalni, hogy az Istenéhez való imádságot illegálissá tették egy időre. A következő harminc napban senki másához nem szabad imádkozni, csakis a királyhoz. De aki rajta kívül másához imádkozik, azt az oroszlánok vermébe kell vetni.

Milyen döntést hozott Dániel mindezeket tudva? *„Amikor Dániel megtudta, hogy alá van írva ez az irat, hazament. Emeleti szobájának ablakai nyitva voltak Jeruzsálem felé, és ő napjában*

háromszor térdén állva imádkozott, és magasztalta Istenét, ahogyan azelőtt is szokta.” (Dániel 6, 11)

Imádkozott úgy, ahogyan azt addig is tette. Imádkozott reggel, délben és este is. Nem rejtőzködött el, amikor imádkozni szeretett volna. Nem húzta be a függönyeit, nem csukta be az ablakait. Bátran vállalta a hitét. Ezért bizony Dárius királynak el kellett őt ítélnie, és az oroszlánok vermébe vetnie, hiába szerette Dánielt a király.

Nekünk még nem kellett oroszlánok vermébe kerülnünk. Viszont azt olvassuk a Bibliában, hogy: *„Legyetek józanok, vigyázzatok, mert ellenségetek, az ördög mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el.” (1Péter 5, 8)*

A Sátán ismerte Dániel cselekedeteit és szokásait. Ugyanígy ismeri a mi cselekedeteinket és szokásainkat is. Ismeri a gyenge pontjainkat, és azon van, hogy elcsábítson bennünket a helyes útról. Most is minket figyel, és szövi a terveit ellenünk.

De ne aggódjunk, mert az Isten meg tud menteni bennünket, ahogyan megmentette Dánielt is az oroszlánok verméből.

Dárius egész éjszaka nem aludt. „Hajnalhasadáskor mindjárt fölkelte a király, és sietve odament az oroszlánok verméhez. Amikor odaért a veremhez, szomorú hangon kiáltott Dánielnek. Így szólt Dánielhez a király: Dániel, aki az élő Isten szolgálója vagy! A te Istened, akit te állhatatosan tisztelsz, meg tudott-e menteni az oroszlánoktól? Dániel így felelt a királynak: Király, örökké élj! Az én Istenem elküldte angyalát, és az bezárta az oroszlánok száját, úgyhogy nem bántottak engem. Mert ő ártatlannak talált engem, és téged sem bántottalak meg, ó, király, semmivel.” (Dániel 6, 20–23)

Amikor Dárius hajnalban benézett a verembe, ott látta Dánielt ép-

ségben, ahogyan az oroszlánokkal játszik.

Az emberek bántanak minket, megrágalmaznak, hazudnak nekünk? Akkor imádkozunk. Ugyanazt teszik, mint Dániellel? Imádkozunk kitartóan. Imádkozunk úgy, ahogyan Jézus Krisztus a Gecsemáné kertben tette.

Ha verembe is estünk, bízzunk Istenben. Mert Isten nem hagy el bennünket. Nem engedné ezt meg, ha nem lenne rá valamiféle oka.

„Kiáltott a nyomorult; az Úr meghallgatta, és minden bajából kiszabadította. Az Úr angyala őrt áll az istenfélők mellett, és megmenti őket.” (Zsolt 34, 7–8)

Isten így mutathatja meg a hatalmát rajtunk keresztül. Így tud má-

sokat megtérésre hívni. Isten Dániel szenvedését is felhasználta arra, hogy megérintse Dárius királyt. Valaki minket is figyel, és lehet, hogy a mi hitünket, életünket látva kerül közelebb az Úr Jézus Krisztushoz.

Meg lettünk mentve? Akkor adjunk érte hálát! Mert mindannyian meg lettünk mentve. Lehet, hogy a Sátán megkörnyékez bennünket, de mi már Jézus Krisztuséi vagyunk, így nincs hatalma feletünk. Jézus Krisztusban meg lettek bocsátva a bűneink, meg lettünk mentve. Akit pedig megmentett, arra neki gondja van. Adjunk hálát Istennek mindezért! Ámen!

*Ujvári Sándor Csaba
beosztott lelkész*

Szerkesztői gondolatok

„Az Úrnak félelme az ismeret kezdete” (Péld 1:7a)

Szeretettel köszöntöm a Békeség olvasóit az ősz, és egyben az új tanév kezdetén. Vége a nyárnak, ami sokak számára okoz szomorúságot; az ősz egyébként is valamilyen szempontból az elmúlást jelzi. Lehullanak a falevelek, a természet téli álomra készül. Ugyanakkor ez az időszak valami újnak is a kezdete. A pihenés után új lendülettel vethetjük bele magunkat a feladatokba, a munkába vagy az ismeretszerzésbe. De honnan vegyük az erőt hozzá? Talán most még fris-

sek vagyunk, de az első lelkesedés hamar elszállhat. Kire vagy mire támaszkodhatunk, ha jönnek a nehézségek?

Azt mondja az ige, hogy „Az Úrnak félelme az ismeret kezdete” (Péld 1:7a). Ez azt jelenti, hogy addig nincs igazi ismeretem *semmiről*, amíg az Urat nem félem, vagyis amíg nem Belé vetem a hitemet, a bizalmamat. Ha ezt megteszem, akkor kinyílik előttem a világ teljes valójában, mert Ő megmutatja nekem mindazt, amire szükségem

van. Ő adja meg számomra az igaz ismeretet. Ő legyen az alap, Vele járva indulok el nap mint nap elvégezni mindazt, amit Ő rám bízott.

Arra biztatom kedves Olvasóinkat, támaszkodjanak mindenkor Istenre. Bennünket sem fognak elkerülni a nehézségek, de az Ő jelenlétében bátran indulhatunk el az ismeretszerzés útján, mert az igaz ösvény az, amelyen Ő vezet bennünket, és ez erőt ad minden helyzetben.

Ujváriné Császár Boglárka

Az óvodai beszoktatásról

„A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés.” (Zsid. 11,1)

A keresztyén nevelésünk csak akkor hatékony, ha a nevelés egészébe épül.

Célunk olyan szeretetteljes, imádságos légkör kialakítása, ahol rajtunk keresztül Isten szeretetét érzik meg a gyermekek.

Az óvodai beszoktatás nagy próba-

tétel a gyerekek és szülőnek egyaránt. Sok szülő nehezen éli meg ezt a helyzetet, a leválást és/vagy elválást a megszokott együttlétől. A gyermekek ezt a helyzetet vagy könnyen vagy a szorongva élik meg az idegen hely és az idegen felnőttek, szokások, illetve az új

gyerekek miatt. Az első napokban a gyermeknek meg kell tanulnia, mi a jele, hol öltözködik, tisztálkodik és a kötött napirendet. Hogyan szólíthatja meg a felnőttet, kérhet segítséget az óvó nénitől és dadus nénitől. Az óvónők nagyon sokat segíthetnek, hogy az óvodai

beszoktatás gördülékenyen menjen. Beszéljess velük, kérdezz bátran! Óriási tapasztalatuk és számtalan jó ötletük van, hogy éppen a ti esetetekben mi lenne hasznos. Az óvodai beszoktatás nem egyszerű feladat, hiszen az óvónőknek is meg kell találniuk a kulcsot a különböző környezetből érkező, különböző személyiségű gyerekekhez. Az óvodai beszoktatás tehát – „összeszokás” minden gyerek és az óvónők számára is.

A partneri viszony megalapozása azzal kezdődik, hogy nyitottan fordulunk az óvónők felé és meghallgatjuk szakmai tanácsaikat. Nemcsak az óvodai beszoktatással kapcsolatban, de gyermekünk személyiségéről is fontos visszajelzést kaphatunk.

Mintát adunk gyermekeinknek azaz, ahogyan egy problémát megoldunk, vagy ahogyan az óvónénikről beszélünk. Ha tisztelettel fordulunk feléjük és elismerjük szakmai tudásukat, gyermekünk is pozitív attitűddel, együttműködően fog viselkedni. Ezzel a példányújtással is segíthetjük a gyermek és az óvónéni közötti harmonikus kapcsolat

kialakulását.

Az óvodapedagógusok szerint az óvodai beszoktatás időtartama nem egy vagy két hét, hanem az egész első év az óvodával való ismerkedésről szól. Az első évben, amikor a kisgyerekek megbetegszenek és egy-két hétig otthon maradnak, szinte minden alkalommal előlről kell kezdeni az óvodai beszoktatást. A gyerekeknek hosszú időre van szükségük ahhoz, hogy érzelmileg biztonságban érezzék magukat az óvodában.

A biztonságosan kötődő gyermekek az óvodai beszoktatás időszakában érzelmileg instabillá válnak, hiszen el kell szakadniuk a biztonságot jelentő forrástól (szülőktől), ami lelkiileg megterhelő számukra. Ez a fajta „lelki legyengülés” vezethet aztán a testi legyengüléshez is, így könnyebben elkapják a különböző betegségeket.

Mit tehetünk?

Elsőként nekünk, szülőknél „nem szabad” szoronganunk, mert a gyermek tudatalatti is átveszi ezeket a feszültségeket, ránk hangolódik. Amennyiben mi magunk meg vagyunk győződve arról, hogy a

gyerek a legjobb helyen lesz, akkor ő is így fogja érezni.

Bízzunk az óvónőkben és saját magunkban.

Ovi után beszéljessünk gyermekünkkel, de ne kérdezzünk túl sokat.

Fogadjuk el és nevezzük meg az érzéseit.

Rajzoljatok közösen.

Süssétek meg együtt a kedvenc sütitjét!

Menjete ki a szabadba.

Óvodai beszoktatás – segítő könyvek, segítő mesék:

Janikovszky Éva:

Már óvodás vagyok;

Szepes Mária:

Pöttyös Panni az óvodában;

Finy Petra: Az ovi-ügy;

Bartos Erika:

Anna és Peti: Irány az óvoda!

Vackor az óvodában;

Óvoda az őserdőben;

Első nap az óvodában. Diafilmek

Mocsáriné Brunner Boglárka

Új pedagógus bemutatkozása

Dabóczy Márta vagyok, gyakorló és hívő református kántor, angol és ének szakos tanár. Pár évet eltöltöttem külföldön, Amerikában

szereztem a pszichológia szakos diplomám, Londonban tanárként dolgoztam, német nyelvterületen tolmácsoltam.

Mindig tanár szerettem volna lenni. Nekünk még orosz nyelvet oktattak. Kristálytisztán emlékszem általános iskolai tanárom szavaira; „Olyan tehetségtelen vagy, és annyira nincs nyelvérzéked, hogy soha nem fogsz megtanulni egy idegen nyelvet. De nem vagy nagyon lusta, és XY az apád, tehát adok neked egy kegyelem kettést, úgysem fogsz továbbtanulni soha, ha mégis, ne mondd el, hogy hozzám jártál.” Hasonlóan kedves és biztató szavakat hall-

gattam 10 éves koromtól a zongoratanáromtól is. De valahogy nem akaródzott nekem feladni. Ma angol és német nyelvet tanítok, nyelvvizsgáztatok, nyelvvizsga írásbeli feladatokat írok és fejlesztek. Miután elvégeztem a főiskolán a zongora szakot, évekig zongoraoktatásból éltem, időközben megtanultam még pár hangszer, csak hogy biztosra menjek, hátha nem a zenével van a baj, hanem a zongorával. Így tanultam meg mérgemben a világ legbonyolultabb hangszerén, orgonán is játszani. Jelenleg a nyelvtudományi intézetben az ötödik diplomámon dolgozom, doktori disszertációm

az agykutatás területén a nyelvtanulás és zenetanulás idegrendszeri folyamatairól írom.

Két gyermekem van, negyedik és hetedik osztályosok. Minden gyermekben azt látom, hogy ő is valakinek az édes pici szeme fénye. Hiszem és vallom, hogy nincs tehetségtelen gyerek, de van, aki elhiszi magáról, hogy az, és produkálja is a tüneteket. Elmúlik. Mind a tapasztalat, mind pedig a tudományos kutatások alapján meggyőződésem, hogy nincs olyan, hogy nyelvérzék. Van jól és hatékonyan tanuló gyerek, és van, aki még nem találta meg a módját, hogy ő hogyan tanul könnyen –

de tudok varázsolni, hátha együtt megtaláljuk. Van, akinek csak nincs kedve tanulni. Átmeneti állapot, majd megjön. De olyan, aki *nem tud* megtanulni angolul, olyan nincs. Azért vagyok, hogy segítek nekik. Nem ellenség, nem parancsnok, hanem vezető az igeidők és melléknévfokozások kupacában. Jelenleg hivatalosan is a magyar a világ legkomplikáltabb nyelve. Aki azt megtanulta, bármit megtanul. Én is újra nekiálltam az orosznak. Volt már siket és vak diákom is, akiket mindenki más feladott. A siketnek írásbeli nyelvvizsgálója van, a vak ma már nyelvszakos diplomával rendelkezik. Amikor először

kaptam egy nagyon gátlásos volt diákomtól a hívást, hogy „Miss Márta, igazad volt, megcsináltam! Kollégák vagyunk.”, sírtam, azóta is bőgök mindegyiknél. A kántorképzőben a kisfiam tanára büszkén és örömmel mesélte a fiamnak, hogy „Jé, ő az anyukád? Annak idején nála tanultam szolfézst és orgonát!”. Lehet tanítani finoman, szeretettel, örömmel, biztatva. Sokat adok fel, és szigorú vagyok, de ezt is a diák iránti tiszteletből teszem. Az Önök gyerekei is meg fognak tanulni angolul.

Utóirat: soha nem adok kegyelem kettést, senki gyerekének. Ötöst szeretek adni, kiérdemeltet.

Hirdetés a lelkészválasztás előkészületeiről

Nagytiszteletű Somogyi László lelkipásztor hajdúböszörményi új szolgálati helyére való költözése után a Mezőföldi Református Egyházmegye Esperese kimondta a Székesfehérvári Református Egyházközség 1. számú, Széchenyi utcai gyülekezet rész választott lelkészi állásának (Székesfehérvár – Nyugat lelkész-állás) megüresedését 2017. augusztus 9. napjával.

A presbitérium augusztus 29-én tartott ülésén úgy határozott, hogy a megüresedett lelkipásztori állást **meghívással kívánja betölteni**, amire 2-szer 60 nap áll a rendelkezésre. Amennyiben **a lelkész hívás nem jár sikerrel, pályázat kiírására kerül sor!** A gyülekezet tagjai is felhívhatják az előkészítő bizottság figyelmét alkalmas lelkészekre.

A presbitérium arról is határozatot hozott, hogy 9 tagú lelkészválasztást előkészítő bizottságot állít fel a jelöltek megkeresése érdekében. A bizottság titkos szavazással megválasztott tagjai: dr. Bíró Zsuzsanna, Incze Sándor, dr. Mayer Péter, Miklós András, Ifj. Miklós András, Siró Imre, Szabó Sándor és Szanyó Gábor presbiterek, valamint Miklós Gábor főgondnok. Az előkészítő bizottság tagjainak lehet neveket mondani, lelkészt ajánlani. A bizottságot Miklós Gábor főgondnok vezeti. A bizottság dönti el, hogy mely lelkészeket keresi fel, és milyen sorrendben. Arra is van lehetőség, hogy a bizottság által alkalmasnak vélt jelöltek meghívást kapjanak egy úgynevezett nem hivatalos bemutatkozó szolgálatra, hogy a gyülekezet is megismerhesse őket, és véleményét nyilváníthasson istentiszteleti szolgálatukról.

A lelkészválasztás folyamatáról a továbbiakban is folyamatosan tájékoztatást fogunk adni. Imádkozzuk együtt a lelkészválasztásért!

„A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme, és a Szent Istennek a megismerése ad értelmet.” (Példabeszédek 9:10)

Berze János lelkipásztor

Isten vezetése SL-nak szeretettel

Amikor a fát átültetik,
összerezzen gyökere, gallya, lombja.
Nem tudja, hogy hová, merre viszik,
új helyén leveleit mégis kibontja.

Eddig a régi talaj éltette, úzte,
erős, viharedzett így lehetett:
minden új hajtásáért bátran megküzdve
tette, mi néki elrendeltetett.

De jaj, jött egy éj, és jött egy hajnal;
valami elkezdte rágni a gyökeret.
S a délceg fa most nem bírta a bajjal.
Érezte, e földben csak eddig nőhetett.

Hullatni kezdte leveleit,
sárga és barna lett.
Összezsugorította ereit,
így védekezett.

Isten látta, s megkönyörült rajta.
Azt mondta: „Nőj újra nagyra!”
„De harcmezőre vezetlek,
nem rózsakertbe!”

- így képezed-e a jövőt,
Jegenye?

Schrenk Éva

Lelkészek bemutatkozása

Ludvigné Izsay Szilvia hitoktató lelkész

1978-ban születtem Székesfehérváron. Keresztelémre 12 éves koromban, a Széchenyi úti gyülekezetben került sor, s két évvel később itt is konfirmáltam. Hálás vagyok, hogy a mi Urunk már fiatalon elhí-

vott, és gyermekként igent mondhattam az Ő szerető közösségére, majd szolgálatára. A gimnáziumot a csurgói Csokonai Vitéz Mihály Református Gimnáziumban végeztem, ifjúsági alkalmakra már ide jártam. E helyen ébresztett rá Isten Szentlelke, hogy a lelkési szolgálatot válasszam. A Pápai Református Teológiai Akadémia elvégzése után a helyi gyülekezetben, Pápán maradtam gyakornok, diakóniai és missziói gyakorlatot a ráckeresztúri Drogrehabilitációs Központban, illetve a nágocsi Árvácska Anyaotthonban szereztem. Külföldi tanulmányaimra Svájcban, Bosseyben került sor, ahol az Ecumenical Institute szervezésében az első Interfaith Seminar résztvevőjeként képviseltem a magyar református-ságot.

Segédlelkési évemet a Veszprémi Egyházmegyében, Berhidán és Papkeszin töltöttem, utóbbi helyen a gyülekezet által fenntartott általános iskola hitoktatója és lelkésze is voltam a gyülekezeti szolgálat mellett. A gyermekáldások évei után a Mezőföldi Egyházmegyébe hívtak vissza, így itt, anyagyülekezetembe kerülve hitoktatóként fogok szolgálni.

Férjem, Ludvig Tamás közgazdász és vállalkozó. Három gyermekünk, Ottó (6), Árpád (6) és Ervin (3) az Olajfa Óvodába járnak. Székesfehérváron, Felsővároson élünk.

Másik irányultságom a zene. Gitáros duónk jelenlegi önálló műsorában a Dunántúli Egyházkerület által idén kiadott Adj Zengő Éneket! című énekeskönyv dalait, s más szoltárfeldolgozásokat mutat be.

Szűcs Zsolt – segédlelkész

19 éve élünk családommal – szerető feleségemmel, Marikával és fiunkkal, Mihállyal – Székesfehérváron. Marika otthon dolgozik, tűzzománcképeket alkot. Misi az egyetem elvégzése után most kezdi el doktori tanulmányait Budapesten. 10 évvel ezelőtt vezetett minket az Úr a fehérvári gyülekezetbe. 2010-ben felnőttként

konfirmáltam, a konfirmációs előkészítőre Marika hűségesen eljárt velem – és biztatott, amikor ellankadtam, noha Ő már 1992-ben konfirmált Veszprémben.

2011-ben kezdtem el a teológiát Révkomáromban, a Selye János Egyetem Református Teológiai Karán, ahol 2016-ban diplomáztam. Nem azért mentem, mintha akkor már a lelkési pályát választottam volna, hanem mert Isten oda küldött, oda vezetett az Igével. Műszaki ember vagyok, két mérnöki diplomával, munkahelyemen megbecsültek és mind a mai napig megbecsülnek. A teológiát is nappali szakon, de külön engedéllyel egyedi tanrenddel, munka mellett végeztem el. Nehéz évek voltak ezek, de Marikával vállalva, az Úrba vetett bizalommal és az Ő kegyelmével kéz a kézben átvészelt sok-sok nehézségen keresztül jutottunk el idáig.

Visszatekintve erre az időszakra személyes értelmet nyert a konfirmációs ígéret, amit kaptam: „Oltalmazó pajzsodat adtad nekem, jobbod támogat engem, sokszor lehajoltál hozzám” (Zsolt 18,36). Professzorom, Bernhard Kaiser javaslatára és hívására folytattam tanulmányaimat az egyetemen a diploma megszerzése után és immáron az egyetem másodéves doktori hallgatója vagyok.

Gyakorlati emberként Jakab apostol levele igen közel áll hozzám, és vallom Jakab apostollal együtt, hogy „Mert ahogyan a test halott a lélek nélkül, ugyanúgy a hit is halott a cselekedetek nélkül” (Jak 2,26).

Presbitériumunk javaslatára főtiszteletű Steinbach József püspök úr 2017. július elsejei hatállyal rendelt ki szolgálatra a Székesfehérvári Református Egyházközségbe, egy éves határozott időtartamra.

Istentisztelettel búcsúzott el Fehérvártól Somogyi László lelkész

Váratlan hírként érte a közelmúltban a fehérvári reformátusokat és a város egész közösségét Somogyi László bejelentése, mely szerint a Hajdúságban folytatja szolgálatát. A nagytiszteletű lelkész úr a presbitérium kérésére augusztus 6-án, vasárnap délelőtt a zsúfolásig megtelt Széchenyi úti református templomban tartott elköszönő szolgálatot.

„Isten vezetésével ez egy elköszönő istentisztelet” – kezdte Somogyi László a vasárnapi szolgálatot. „Mit és miért fizessék az Úrnak azért a jóért, amit velem tett?” – folytatta kérdéssel gondolatait a leköszönő lelkész, aki a református egyház alapvető hittételeit tartalmazó Heidelbergi Káté 86. felelete alapján meg is adta a választ: „azért, mert Krisztus bennünket a vérén megvásárolt és megszabadított, egyszersmind Szentlelkével meg is újít az Ő hasonlatosságára a végből, hogy egész életünkkel Isten iránti háládatosságunkat mutassuk az Ő jótéteményeiért és Őt dicsőítsük. Azután azért, hogy mindenki megbizonyosodjék saját hite felől annak gyümölcseiből. És hogy istenfélő életünkkel felebarátainkat is megnyerhessük Krisztusnak.” „Mit tett értem Krisztus?” – tette fel az igehirdetés következő kérdését a lelkész. „Miattam, helyettem, értem történt a kereszthalál.” – hangzott rögtön a válasz. „Ezzel bebizonyosodott, hogy nincs kiút a bűnből Jézus Krisztus nélkül. Ő kivezeti a bűnből, megmenti a hitetlenség tehetetlenségétől, befogadja és vezeti az őt keresőket. Ezért egész életünkkel kell megmutatnunk háládatosságunkat, úgy, hogy tesszük a jót és hirdetjük az Evangéliumot.” – mondta Somogyi László, aki a Rómaiakhoz írt levélből vett idézet-

tel zárta igehirdetését: „Senkinek semmivel ne tartozzatok, hanem csak azzal, hogy egymást szeresétek; mert a ki szereti a felebarátját, a törvényt betöltötte.” (Róma 13, 8).

Az igehirdetést követően köszöntések következtek. Elsőként Berze János székesfehérvári lelkész társ köszönte meg Somogyi László 13 esztendei székesfehérvári szolgálatát, majd Ézsaiás könyvének 58. fejezetéből idézett: „Az Úr vezet szüntelen, nagy szárazságban is megelégti lelkedet és megerősíti csontjaidat. Olyan leszel, mint a megöntözött kert, és mint a vízforrás, amelynek nem fogy el a vize.” (Ézs 58, 11). Köszöntőt mondott még Bányai László nyugalmazott lelkész, a diakóniai munkaközösség és Miklós Gábor főgondnok. Székesfehérvár nevében Cser-Palkovics András polgármester köszönte meg a lelkészi szolgálatot, aki elmondta: „Egy város életében nem mindegy, hogy vasárnaponként a fehérvári templomokban kik szolgálnak, kik hirdetik az ígét és azokat az értékeket, amelyek nélkül ez a város nem lehetne ennek a nemzetnek meghatározó városa. Nem mindegy, hogy kik azok, akik a hétköznapiakon meghallgatják a fehérvári embereket és kik azok, akiktől tanácsot, vigasztalást vagy útmutatást kérhetnek.” – emelte ki köszöntőjében Székesfehérvár polgármestere. Cser-Palkovics András polgármester az istentiszteletet követően elmondta, hogy olyan

személy távozik családjával együtt most a városból, akinek a gyülekezet és a város közössége is sokat köszönhet.

„Olyan embertől búcsúzunk el, aki a templomi szolgálatot természetesen kiemelten fontosnak tekintette, de kereste a kapcsolatot az emberekkel a templomon kívül is, hívőkkel és nem hívőkkel egyaránt.” – fogalmazott Székesfehérvár polgármestere, aki szólt arról is, hogy nem lehet valódi fejlődést produkálni és nem lehet túllendülni azokon a társadalmi problémákon, amelyeket Európában tapasztalhatunk, ha nem értjük meg, hogy a szeretet erejével könnyebb boldogulni ezen a földön, könnyebb egymást elviselni, a másinak segítségét nyújtani és együtt élni egy nagyvárosban.”

Dr. Cser-Palkovics András Polgármesteri Elismerő Éremmel köszönte meg Somogyi László városért végzett tevékenységét és arra kérte, hogy jó szívvel, jó lélekkel őrizze meg Székesfehérvár emlékét.

Az ünnepélyes istentiszteleten közreműködött a Dóczi István karnagy által vezényelt gyülekezeti kórus és Szabóné Miklós Eszter versmondó.

Forrás: www.szekesfehervar.hu

Hirdetés a presbiterválasztásról

A Magyarországi Református Egyház törvényei szerint az egyházközségek presbitériumi minden gyülekezetben megújulnak 2018. január 1-től újabb 6 éves ciklusra.

A presbiterek az egyházközség nem lelkesi tisztviselői, az egyházközség életének felelős irányítói, akiket az egyházközségi választói névjegyzékébe felvett egyháztagok közül kell és lehet választani. Székesfehérváron összesen 21 presbiter és 7 pótpresbiter választására kerül sor.

A választás az egyes gyülekezetrészek közti arányosítás érdekében együttes szavazólappal történik. Maroshegyen 3 presbiter és 1 pótpresbiter, a Budai úton 6 presbiter és 2 pótpresbiter, a Széchenyi úton 12 presbiter és 4 pótpresbiter jelölésére kerül sor.

A Székesfehérvári Református Egyházközségben 2017. november 5. napján lesz a választás, ennek előkészületei megkezdődtek. A presbitérium megválasztotta a 7 tagú presbiterválasztási előkészítő bizottságot, akik a szeptember 3-i istentiszteleten minden gyülekezet részben bemutatásra kerültek.

A választási előkészítő bizottság feladata a megfelelő, szolgálatra kész és alkalmas jelöltek megkeresése, és megkérdezésük arról, hogy vállalnának-e presbiteri szolgálatot.

A gyülekezeti tagoknak is lehetőségük van jelölésre, ezért kérjük, aki tud olyan hűséges gyülekezeti tagról, aki kész Isten iránti hálából szolgálni az egyház ügyét, a bemutatott választási előkészítő bizottsági tagok felé jelezze ezt legkésőbb szeptember 17-ig, vasárnapig.

Lehetőség van arra is, hogy az egyháztagok a jelöltjük nevét papírra írva a templomi perselybe dobják be a szeptember 3-i, 10-i és – legkésőbb – a szeptember 17-i istentisztelet alkalmával.

A választási előkészítő bizottság feladata annak ellenőrzése, hogy a megnevezett személyek betölthetik-e a tisztséget és vállalják-e azt. A bizottság a lehetséges jelöltekről a presbitériumot tájékoztatja, a presbitérium jóváhagyásával összeállítja a presbiterjelöltek listáját, majd a választást lebonyolítja, és összeszámolja a szavazatokat.

Törvényünk értelmében az lehet presbiter, aki legalább 3 éve teljes jogú egyháztag, legalább 1 éve tagja a választó gyülekezetnek, és vállalja is a szolgálatot.

A presbiterjelöltek listájáról, amely az előkészítő bizottság előzetes szűrése és javaslati nyomán, valamint a presbitérium jóváhagyásával állt össze, a választójoggal rendelkező egyháztagok döntenek a november 5. napján tartandó választói közgyűlésen.

A választási közgyűlés helyét és időpontját a választást megelőző két vasárnapon hirdetni fogjuk, de már most minden kedves egyháztagunk szíves tudomására hozzuk, hogy 2017. november 5-én Maroshegyen a 9 órás, a Budai és Széchenyi úton a 10 órás istentisztelet után, mindhárom szakrális helyen az egyházközség minden választójoggal rendelkező, vagyis a választói névjegyzékben szereplő teljes jogú egyháztagjának joga és lehetősége lesz élni a választójoggal.

Megalakult a presbiterválasztást előkészítő bizottság. A bizottság titkos szavazással megválasztott és felelős tagjai: Berze János, Ujvári Sándor Csaba, Szűcs Zsolt László lelkészek, dr. Halász József, Németh Gyula, Csókás Szabolcs presbiterek és Illés Anna ifivezető. A bizottság tagjait a jelölés folyamán fel lehet keresni jelöltek neveivel.

*Dr. Bíró Zsuzsanna
presbiter, jogtanácsos*

Tratterjesztés

A Széchenyi utcai gyülekezetünkben a két istentiszteleti alkalmat követően:

- Szentírást
- bibliai témájú könyveket
- hitépítő kiadványokat
- traktátusokat

- ígés kártyákat, könyvjelzőket, matricákat
- evangéliumi naptárakat
- kazettákat és CD-t

vásárolhat minden kedves érdeklődő.

HITTANOS TANÉVZÁRÓ A BUDAI ÚTON

Gyülekezetünkben június 11-én délután a Budai úti templomunkban rendeztük meg az állami iskolák hittanosainak tanévzáró ünnepélyét. Nagy örömünkre rengeteg diák eljött hálát adni a bejárt útért, a hátunk mögött hagyott egy évért. A kis hittanosok verssel, a tanévben tanult aranymondásokkal és azok üzeneteivel készültek. A hittanoktatók csoportjai közösen énekeltek el az „Uram, Jézus, oly jó rólad hallani” ifjúsági gyerekéneket. Azért ezt az éneket választottuk közös számnak, hiszen nagy dolog, hogy az iskolákban is van már lehetőség Istenről és az Ő szabadító nagy tetteiről hallani!

Az 500 éves reformáció jegyében hirdetett rajzpályázat eredményhirdetésére is itt került sor. Ezúton is köszönjük minden diáknak (több mint 100 alkotás ér-

kezett!), hogy gyönyörű rajzával megörvendeztette a templomba érkezőket, hiszen az alkotások megtekinthetőek voltak a templom falán.

Rendhagyó módon először került sor a nyolcadikosok köszöntésére, hiszen ők az első olyan évfolyam, akiknek lehetőségük volt hivatalos iskolai keretek között 5. osztálytól 8-ig, azaz 4 éven keresztül hittant választani erkölcsstan helyett. Hangsúlyoztuk, hogy akár

konfirmáltak, akár nem, a gyülekezet nem búcsúzni, hanem befogadni szeretné őket, mint „felnőtt” tagokat.

Az évzárót színesítette a Szentkirályszabadjai Református Gyülekezet dicsőítő csoportjának – a Szent Király Szabadjainak – műsora. A gyerekeknek legjobban az ún. mutogató énekek tetszettek, mikor az énekek szövegét mozgásokkal is kísérik.

Nagy lelkesedéssel dicsőítettük együtt Urunkat, sőt, még a soron következő hittanórán is kérték, hogy énekeljük el a templomban tanult énekeket!

A templomi ünnepi istentisztelet után a gyerekeket fagyizás várta a templomkertben.

Hála legyen Urunknak a 2016/2017-es tanév minden áldásáért!

T. I.

EGYRE NÉPSZERŰBB A NAPKÖZIS HITTANTÁBOR

A nyári szünet második hetében népes gyermekhad lepte el a református iskolát és a gyülekezeti házat. 87 hittanos (egyharmad részben talentumos, kétharmad részben városi iskolába járó diák) érkezett nap mint nap, hogy a „Legyél te is reformátor!” elnevezésű táborban az öt reformátori alapelv szerint végiggondolja, mit is jelent megújulni és tetterre készen az Úristen szolgálataiba állni.

A gyermekeknek rengeteg élményben lehetett része: a napunkat mindig a templomban kezdtük, ahol Deák Péter tiszteletes

szemléletes tanításokat adott a gyermekek nyelvén, majd láthatak élvezetes színdarabokat a hitoktatók (főként Tugyiné Niki néni) szereplésével, ezt követően pedig 7 csoportban részt vettek bibliatanul-

mányozó foglalkozásokon. A délutánok szabadidős tevékenységekkel teltek: kézműveskedés, koncertlátogatás, sportdéltűn, protestáns séta (látogatás az evangélikus és a baptista templomokba) várta a nyitott lelkű gyerkőcöket. Pénteken Veszprémbe látogattunk el, majd a hetet a már hagyományossá vált családi áhítattal zártuk a templomban.

Köszönjük a hitoktatók áldozatos és fáradhatatlan munkáját, akik ebben a „mega(méretű) táborban” helytálltak, továbbá köszönjük az iskola pedagógusainak odaadó déltűni szolgálatát,

és a technikai dolgozók készséges együttműködését. Nagy öröm, hogy a gyülekezet és az iskola évről évre így együtt tud szolgálni, hogy a magunk talentumait felhasználva, egymás iránt tiszteletet tanúsítva egymás munkáját kiegészítjük. Azt gondolom, az Úristen nagy nevét ily módon hitelesen dicsérhettük.

Balázs fiam nyári naplójába az alábbi versikét faragta:

Hittan tábor volt a nyáron, olyan jó volt, mint az álom.

Peti bácsi tartotta a foglalkozásokat, és a hét elszárguldott, mint egy gyors vonat.

Volt ott mindenféle gyermek, bocsánat, hogy barátaimmal hengegek,

de sokat szereztem és sok barátságot ápoltam, majd bűneimért magamat vádoltam.

De Isten megbocsátott, nem kell gyűlölködnöm, életemben, hidd el, ez a legnagyobb öröm!

*Szabó Gergelyné
hitoktató-beosztott lelkész*

Meghívó

Jelentkezz szeptemberben az induló konfirmációi csoportokba!

Kedves Hetedikes, Nyolcadikos és Középiszolás Barátaink!

Azért írunk Nektek, hogy nagy szeretettel meghívunk benneteket egy sorozatra, amely hetente egy óra programot jelent majd számotokra a gyülekezeti központunkban (Széchenyi u. 16.). A sorozat célja a konfirmáció, amely elvezet Titeket egy új ifjúsági kör sokféle izgalmas, testileg-lelkileg építő közösségi életének megismeréséhez (nyári táborok, évközi túrák, kirándulások, sütés-főzés, kézművesség, sport stb.), és nem mellékesen életetek Istenének megtalálásához!

A konfirmáció mindig különleges alkalom, hiszen a keresztyén ember felnőtte válásának fontos lépcsőfoka. Biztosak vagyunk benne, hogy ez a sorozat nem lesz hiábavalóvá az életetekben, sőt mindaz az ismeret, megtapasztalás és hit, amiről szó lesz – segíteni fog Titeket eligazodni az élet igazán fontos kérdéseiben. A világ sok országában (pl. Dél-Koreában, a Samsung, az LG, a KIA és a Hyundai szülőföldjén) ezrek és ezrek válnak keresztyénné napjainkban is, nyilván nem véletlenül. Velük együtt valljuk: **Isten szeretetének valódi megtapasztalása** az emberi szív legnagyobb ajándéka!

Azok a 8. osztályos hittanosok, akik már több éve hittanra járnak valamelyik városi iskolában, a haladó csoporthoz csatlakozhatnak és 2018 tavaszán fognak konfirmálni!

**„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egy-
szülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el
ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János 3,16)**

Kedves Szülők!

„Ő hű marad, mert ő magát meg nem tagadhatja.” (2.Tim. 2,13)

Szeretettel kérjük, segítsék elő konfirmandus korú gyermekük felkészülését azzal, hogy biztatják és támogatják őt ezen az úton, **ahogyan meg is fogadták ezt** Isten és emberek előtt az ő megkeresztelésük alkalmával. Biztosak lehetnek benne, hogy ezzel a legnagyobb jóhoz segítik hozzá gyermeküket, amit csak adhatnak neki e földi életben!

Az első konfirmációi órát szeptember 8-án, pénteken délután 4 órától tartjuk a kezdő és a haladó csoportnak is!

Ha az első alkalmon valaki nem tud megjelenni, akkor is bátran jöjjön valamelyik következő órára. Egy ideig még később is lehetőség van a jelentkezésre, akár személyesen a Lelkészi Hivatalban (Széchenyi u. 16.), akár a következő elérhetőségeinken:

Tel: 22-312-785; 30-676-3570;

E-mail: hivatal@albaref.hu

facebook: Székesfehérvári Reformátusok

Szülők, családtagok részére **felnőtt konfirmációi oktatás is indul az ún. „Tabuk nélkül” című sorozat keretében, amelynek első alkalma szeptember 15-én, pénteken lesz este 6 órától.** Jelentkezni a fent említett elérhetőségeken lehet. **Mindenkit szeretettel várunk!**

Székesfehérvár, 2017. szeptember 3.

Berze János lelképásztor

Az az igazság, hogy soha nem tanultam semmit arról, hogyan is kellene fiatalokkal foglalkozni. A teológián nem esett erről szó. Tulajdonképpen magam sem voltam ifis soha. 18 évesen tértem meg és rögtön a fiatal férfiak órájára kezdtem járni pesti gyülekezetemben és ez nem is zavart. Persze voltak barátaim fiatalok a gyülekezetben, össze is jártunk, de ez mind kötetlen volt.

Amikor azonban tavaly Ceglédre a konfi táborban fiatalok között szolgáltam, valami megérintett bennük és abban, ahogy hozzám fordultak. Én csak annyit tettem, hogy őszinte voltam és magamat adtam, és úgy tűnt, nem is volt másra szükség, meghálálták, megnyíltak, bizalmat szavaztak. A hét végére már szerelemről, hitről, szülőkről beszélgettünk a szobákban.

Amikor elkezdődött a szolgálat szeptemberben, akkor rájöttem, hogy olyan vagyok köztük, mint egy nagyobbik testvér, és ha ők is így látnak engem, akkor úgy érzem,

MÉLYVÍZ

elértem már valamit. A feleségem azt mondja, hogy olyan vagyok, mint egy nagy gyerek és ebben van valami. Nincsenek távol az én szokásaimtól, gondolkodásomtól.

A hit útján viszont vezetni tudom őket és akarom is. Ameddig én eljutottam, odáig elvezetem őket is. A lelkési tervemben is leírtam, hogy első célom, hogy a látóterembe kerülő fiatalok másodlagos kötődéseket alakítsanak ki a templommal, közösséggel, majd elsődlegeseket

Jézussal mint Megváltójukkal.

Mindkét céllal kapcsolatban értünk el eredményeket az elmúlt évben. A szolgálatra és a közösségre helyeztük a hangsúlyt. Ennek megfelelően rengeteget szolgáltak a fiatalok a gyülekezet intézményeiben és a gyülekezeti központban, takarítással, tereprendezéssel, pakolással. Lelki szolgálatokat is vállaltak egyszer egynapos, kétszer egyhetes rendezvényen. Ilyen módon nemcsak én, hanem a fiatalok is megélték a mélyvizet.

A fiataloknak nagy terveik vannak a jövővel kapcsolatban. Tervben van alkalmi kávézó kialakítása, üzemeltetése, kolimisszió, dicsőítő csapat létrehozása és természetesen a régebben konfirmáltak, valamint a jövőre konfirmálók ifjúságba való bevonása.

Imádkozunk és dolgozunk azért, hogy mind a másodlagos, mind az elsődleges célok mentén Isten további ajándékait elvehessük.

Deák Péter

FÁKLYÁVAL A REFORMÁCIÓÉRT

2017 a reformáció éve, a megújulás éve. 500 éve valaki ki mert állni, hogy újulást hozzon az egyházba. Ennek emlékére a protestáns felekezetek hangulatos megemlékezést szerveztek.

2017. június 10-én az evangélikus templom mellett kezdődött minden. Az emberek először csak szállingóztak, aztán hirtelen ellepték a Jávor Ottó teret. Eleinte mindenki a saját gyülekezetbelijével társalgott, de igazán örömteli volt, amikor a másik felekezetből ismerős arcok láttán felcsillantak a szemek és testvéri beszélgetések kezdődtek. 8 óra körül Bencze András evangélikus lelkipásztor köszöntötte a színes társaságot, majd Révész Lajos baptista lelkész és Berze Já-

nos református lelkipásztor is szólamra emelkedett.

Végül a lajoskomáromi „Agapé” Rézfúvós Együttes adta meg az alaphangot a felvonuláshoz.

A mi ifjaink nagyon derekasan helytálltak, mert nemcsak a fályaosztásnál segédkeztek, hanem a vonuló menetet is ők vezették, a Frissítő Forrás molinójával, miközben a lányok pogácsát és igés kártyákat osztogattak a járókelőknek. Lassan haladtunk a Fő utcán, mögöttünk pedig hömpölyögve a kb. 300 fős emberáradat. Itt-ott telefonok vakui villantak a szemünkbe, és a kávézóknál ülők is odafordították fülüket a zsoldárok lelket melegítő zendülésére.

A Keresztény Fiatalok Klubja

(KFC) nevében Deák Péter köszöntötte a Széchenyi úti templomba érkezőket, majd az ifjúság két ismert dallal nyitotta meg az ünnepi műsort, melyben Somogyi László is elmondta a reformációval kapcsolatos gondolatait. Az alkalmat az Enyingi Tinódi Rézfúvósok csapata zárta, ahol felcsendült a református Himnusz mellett, az „Ó terjeszd ki, Jézusom” kezdetű ének is, melynek hangzását csak az tette még csodálatosabbá, hogy a jelenlévők együtt, őszinte szívvel énekeltek: „Légy mindenem, légy fényem, sötétben jó az éj, Nagy irgalmadból élnem szüntelen Te segélj!”

Illés Anna

Temetőgondozás a fiatalok szemével...

Az ember lánya nem is gondolná, hogy micsoda munka egy egész temető karbantartása. Mikor édesapám szólta, hogy szeretné a fiatalok segítségét igénybe venni, mert a temetőgondozónk betegsége miatt egyedül nem bírja a sok munkát, elváltam ugyan, de aggódtam. Félttem, hogy az ifi nem fog ehhez lelkesedni és talán el se jönnek. Hisz a mai generáció, lássuk be, nem szokott hozzá a kétkezi munkához. Nem így szocializálódtak, így az aggodalmam nem is volt alaptalan.

Viszont a meglepetésem és a hálám is annál nagyobb volt, mikor pénteken 4-kor beállított 10 fiatal a temetőbe, munkaruhában és kesztyűvel. Még így, tizenkettőnek is több mint három órába telt, mire az összes ketrecből kiürítettük a szemetet, ráadásul a tárolóban is különválogattuk a zöld hulladékot a mű-

anyagtól. Azt hiszem, nem áll messze a valóságtól, ha azt mondom, hogy nem annyira élveztük, mintha ittunk volna a gyülekezeti házban egy limonádét. Az ágak szúrtak, az elrothadt virágok illata már korántsem emlékeztetett régi önmagukra, én állandóan tüszögtem az allergiától, de együttes erővel sikerült az összes ketrecet kiürítenünk.

Pizkosan mentünk vissza a gyülekezeti házhoz, hogy megfáradt testünket lelki tartalommal is felfrissítsük. A Mai Ige akkori szövege épp ez volt: „Isten tudja, hogy milyen keményen dolgoztál. Látja, hogy elkedvtelenedtél, de ma újra halászni hív – ezúttal Vele együtt.” Ha ez még nem lett volna elég megerősítés, még a csapatunk legifjabb tagja is így összegezte a kimerítő délutánunkat: „Srácok! Ezt is az Úrért tettük!”

Illés Anna

A gályarab Alistáli

Alistáli György lelkész a 17. században, sokadmagával, református lelkézi hivatása miatt került gályarabságra. Ezután, 1676–1681 között volt lelképásztor a Fejér megyei Zámolyon. A 2011-ben megalakult zámolyi Alistáli György Kulturális Egyesület – tiszteletből – az ő nevét viseli.

Székesfehérváron 2017. június 16-án, pénteken 18.00 órától vallás- és kultúrtörténeti előadásokkal emlékezett meg az egyesület Alistáli Györgyről, egyszersmind köszöntötte a reformáció kezdetének 500. évfordulóját.

Az esemény helyszíne a Széchenyi utcai gyülekezeti központ volt. A program az EMMI Református Emlékbizottság támogatásával valósult meg.

A rendezvény előadói Zsengellér József, a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karának

dékánja, Bakonyi István irodalomtörténész, Kohn Zsolt zámolyi lelkész, valamint Orbán Klaudia és Haraszi Zsigmond, a Borostyánkő Hagyományőrző Egyesület tagjai voltak. Közreműködött a Kákics zenekar.

Az eseményen mások mellett Kodály Zoltán és Bartók Béla kórusműveiből adott elő összeállítást az Ars Musica Zenekar Egyesülete.

Alistáli György Kulturális Egyesület

Az ellenreformáció hithőseiről

„Néma bálványnak mi fejet nem hajtunk” – Bátorkeszi István gályarab (lelkipásztor, akit a gályarabok költőjének is neveztek).

A Reformáció 500 éves évfordulója alkalmából a Széchenyi úti gyülekezeti központban ünnepi műsor keretében emlékeztünk meg az ellenreformáció hithőseiről.

Szabó Adrienn karnagy vezetésével hálaadó kórusműveket hallottunk az Ars Musica Vegyes Kar előadásában. Dr. Bakonyi István irodalomtörténész elemezte Csánádi Imre és Csoóri Sándor zámolyi születésű költők reformációhoz fűződő verseit.

Kohn Zsolt zámolyi református lelkész beszélt azokról a hithősokról, akik gályarabságot szenvedtek az Úr Jézus Krisztusba vetett hitük miatt. A XVII. században egyre job-

ban terjedt a nép között a magyar nyelvű Biblia. Ezért I. Lipót király kíméletlen hadjáratot indított a reformáció hívei ellen. 1674-ben az ország összes protestáns lelkészét és tanítóját törvényszék elé idézték. Hazaárulással, a katolikus vallás megsértésével vádolták őket. Azokat, akik nem tértek át a katolikus hitre, száműzetésbe vetették. A száműzöttek az hirdették, hogy „Istennek kell inkább engednünk, mint az embernek” (ApCsel 5,29). A száműzetésben elszenvedett kín-

zásban sokan meghaltak, 42 prédikátort gályarabságra ítélték. Közülük csak 30-an jutottak át a dél-olaszországi Nápolyba a gályákra. A rabokat az evezőpadokhoz láncolták, szájukba rugós pöcköt tettek, hogy ne tudjanak énekelni, kiabálni. 9 hónap alatt szinte elfelejtettek beszélni.

Napi 20 órát eveztek. Ilyen nehéz körülményből szabadult ki Alistáli György református lelkész is, aki Zámolyon is szolgált a rabság után.

Köszönjük az Úr Jézus Krisztusnak, hogy nekünk nem kell ilyen szenvedéseken átmennünk.

Más országokban most is üldözik a keresztényeket.

Könyörülj rajtunk, Urunk, hogy engedelmes és hitvalló gyermekeid lehessünk.

Sebestyén Gergelyné

A reformáció történelmi és kulturális öröksége az élő népművészetben

A Népművészeti Egyesületek Szövetsége és a Reformáció Emlékbizottság pályázatot hirdetett 2017 januárjában a népművészet hagyományai iránt elkötelezett alkotók számára.

A pályázat célja az volt – a reformáció jubileumához kapcsolódva –, hogy olyan népművészeti alkotások szülessenek, amelyek protestáns jelképeket ábrázolnak. Az elkészült művek részben a hétköznapi élet tárgyai, részben templomi berendezések, vallási szertartások eszközei.

„A földi alkotó tehetsége Istent

dicséri. Az alkotó és az alkotás csodálatos kölcsönhatásában dicsőül meg Isten, ezért örülünk annak, hogy teret adhatunk egy ilyen kiállításnak. Szeretnénk, ha az emberek újra felismernék elfeledett felelőségüket tehetségük iránt, amely az Úr ajándéka.” – hangzott el az esemény sajtótájékoztatóján Somogyi László, a Székesfehérvári Református Egyházközség lelkészének megfogalmazásában.

A közép-dunántúli regionális kiállítást a Fehérvári Kézművesek Egyesülete szervezte és rendezte. A kiállítás 2017. július elsején nyílt

meg a Székesfehérvári Református Egyházközség gyülekezeti központjában.

„A kiírás elsődleges célja az volt, hogy a népi kézművesség képviselői hozzájáruljanak ahhoz, hogy a templomok, gyülekezeti termek, egyházi intézmények, valamint az élet nagy fordulóihoz kapcsolódó egyházi szertartások tárgyai, kellékei megújulhassanak” – elevenítette fel a pályázati felhívást Szenczi Jánosné, a Fehérvári Kézművesek Egyesületének elnöke a megnyitón. A felhívásra 126 pályamunka érkezett, amelyeket szakmai zsűri

bírált el és 87 alkotás került kiállításra.

A tárlatot dr. Hafenscher Károly, a Reformáció Emlékbizottság miniszteri biztosa nyitotta meg, és Gyanó Szilvia etnográfus ajánlotta a közönség figyelmébe. Köszöntőt mondott Szenczi Jánosné, a Fehérvári Kézművesek Egyesületének elnöke. Közreműködött az Ars Musica Zenebarátok Egyesülete, a Hungarikum együttes és Ferenczy Nagy Boglárka.

Hafenscher Károly, a Reformáció Emlékbizottság miniszteri biztosa arról beszélt, hogy az Istentől simogatásra, alkotásra, áldásra kapott kezek jó munkát végeztek a fa, az agyag, a kerámia vagy a textília megmunkálása közben. „Áldást kaptak, és áldássá lettek. Ezzel a lehetőséggel kivétel nélkül mindenki élhet a maga helyén, ez kötelességünk is. Gazdag emberek vagyunk, hiszen a Teremtő gazdagságából részesültünk. Örökségünk is gazdag. Komolyan vesszük gyökereinket, hiszen egy-egy fadaragás, úri hímzés vagy kerámia azt a múltat hordozza, amelyet elődeink hagytak ránk. De az alkotások ma születnek, olyan világban, ahol szükség van arra, hogy megmutassuk az igazi értékeket, hiszen azok mellé kérdőjeleket tesz a ma embere. Mi olyan értékeket szeretnénk átadni, amelyek a gyökerekből táplálkoznak, és amelyek maradandóak, azaz a jövőt építik a következő generáció számára.”

A miniszteri biztos köszöntőjében három, mára hangsúlyossá vált kifejezést említett: alkotás, tanulás, reménység.

Alkotás: az ember értelmes életre született, lételeme az alkotás. Folytatja, mert ez nem csak munkája, hanem küldetése is. Azzal, amit kezei közül kiad, értéket alkot, értéket teremt.

Tanulás: maga az élet is szüntelen tanulás, és az, aki vállalkozik az alkotó élet kihívásaira, egy életen át tudatosan tanul. Apáról fiúra, anyáról lányára száll a tudás. Ez a tudás az itt kiállított alkotásokban is felfedezhető.

Reménység: az élet – a reformáció üzenete szerint nem zsákutca, a hitújítás kiteljesedő életben gondolkodott. A hétköznapi tárgyokban is megjelenik az, amiben hiszünk.

Lelkészpalást, hímzett terítők, festett karzat- és mennyezettáblák, kerámiakorsók és reneszánsz falitálak is láthatók voltak: nem hivalkodók, hanem hagyományosan és egyszerűen szépek – méltók a reformáció szelleméhez.

Sok éve tanulom, kutatom, és hat éve festem a templomok festett famennyezetéről vett mintákat. Erre a pályázatra dr. Zentai Tünde néprajzkutató könyveiből választottam kettő kazettát. Az egyik a kőrösi református templom karzatának egyike, melyet kifejezetten erre a pályázatra festettem meg. Ezen két úrvacsorai kehely látható, amely a református egyház egyik fő szimbóluma.

A másik kiállított kazetta a rétfalusi templom egyik karzatának másolata.

A harmadik a mezőcsáti templom mennyezetének egyike. Mindhárom dús növényi ornamentikával díszített.

A szent képeket a templomban a reformáció után felváltották a

festett mennyezetek. Az emberek nem találták méltónak azt, hogy Isten háza kopár és színtelen legyen, ezért megbíztak asztalos mestereket, akik elkészítették ezeket és meg is festették azokat.

Az emberben benne van kicsit a büszkeség, hogy ezt én festettem, de tudom, hogyha nem kaptam volna tehetséget Istentől, nem tudtam volna elkészíteni ezeket a munkákat. Ezért mindegyik kazetta hátuljára ráírtam, hogy *Soli Deo Gloria*, vagyis *Egyedül Istené a dicsőség*.

Boldog és hálás vagyok, hogy részt vehettem ebben a kiállításban.

Szabóné Demény Monika

RITKULNAK SORAINK

Kevés a szeretet:
Mondják szputnyikok.
Mi okból?
Nem beszélgetünk...
Páncél mögött élünk.
Közöny, magány...
Szerinted ez az irány?
Az Úr mást mond:
Emelkedj felül fájdalomdon,
Önzéseden,
Éneden...
Indulj el:
Nyújtsd kezed,
Mosolyogj.
S meglátod
Mások mosolyát.
Fájdalom, szeretetlenség el!
Jöjj, megváltó szeretet:
Csak ennyi kell.

*Rozsnyai László
Kolozsvár A. D. 2017. május 21.*

A nagytáborban voltunk

Az idei nyári többgenerációs táborunk az Őrségben, egy gyönyörű faluban volt, Nován.

Mint minden ilyen alkalmat, ezt is nagyon vártuk.

Vártuk, hogy Isten kivien bennünket a pusztába, és szívünkre beszéljen.

Az indulás vasárnap délután, a hazaérkezés péntek délután volt. A hét témája a reformáció 500 éves évfordulójára emlékezve került összeállításra. Minden napnak külön témája volt, ezzel együtt napi igék is voltak. Ezek a reformáció alaptételei, amelyek ma is éppen annyira aktuálisak, mint akkor voltak.

Az öt sola (egyedül, kizárólag) kifejezi a protestáns reformáció öt alapvető hittételét, azokat az alapokat, amelyek a reformátorok hite szerint a keresztyén élet és hit gyakorlásában alapvetőek.

Röviden szeretnénk beszámolni a délelőtti témákról és üzeneteikről:

Hétfő: Sola Scriptura – Egyedül a Szentírás

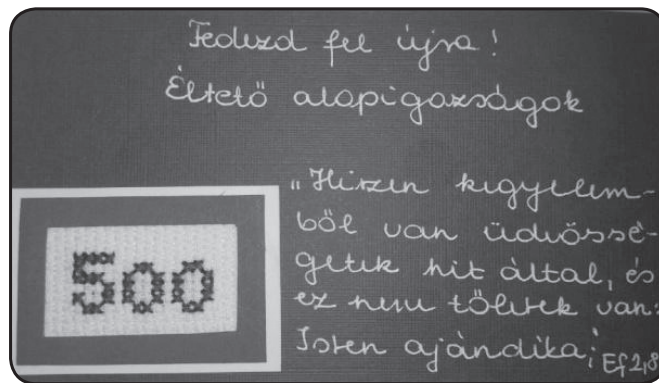
„A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy az Isten embere tökéletes és minden jó cselekedetre felkészített legyen” (2Tim 3:16–17)

A Szentírás rendkívüli, egyedülálló. Élő kapcsolatot hoz létre Isten és ember között, ha hittel állunk hozzá. A hitetleneknek olyan ez, mint akármelyik más könyv. A kételkedők szívében is képes hitet ébreszteni.

Az Ige üzenet, konkrét személyi üzenete a másik embernek.

„Mert Isten igéje élő és ható.” (Zsid 4,12)

Mikor kezdedbe veszed a Bibliát, állj imádságban az élő, hatalmas Isten elé. Ne félj attól, amit nem ér-

tesz, később megérted.

Kedd: Solus Christus – Egyedül Krisztus

„Őbenne van – az ő vére által – a mi megváltásunk, bűneink bocsánata is; kegyelmének gazdagsága szerint.” (Efézus 1,7)

Jézushoz mindennek köze van. Ő mindenütt ott van, ahol élet van.

Ő gyönyörködött abban, hogy te megszületél, ezért el kell fogadni magunkat úgy, ahogy vagyunk. Helyettem és helyetted feszítették meg, ez az a hely, ahol lehet sírni a bűneink felett.

Minden tartozásod megfizeti, csak ismerd el, hogy van tartozásod és van üdvösséged, és a számlára írva, hogy fizetve. El kell dönteni, hogy nem akarom folytatni ezt a listát, nem akarok vétkezni, hiszen az Ő vérével váltott meg.

El kell jutni arra a felismerésre, egyedül semmit sem tudok csinálni. Ha Vele vagyok, minden sikerül. Egyedülálló, ahogy velünk jár. Gyümölcsözővé válik az életed.

Ő az igaz Bíró. Ő a feltámadás és az élet.

Szerda: Sola gratia – Egyesül kegyelemből

„Ellenben mi abban hiszünk, hogy az Úr Jézus kegyelme által üdvözülünk.” (ApCsel 15:11)

Mindenhez kegyelem kell! Isten általános kegyelme hordoz bennünket. Meg akar menteni bennünket. Egyedül kegyelemből az

Ő irgalma által üdvözülünk. Krisztus vállalta helyettünk az elvettetést, hogy mi ne legyünk elvetve, hanem üdvösségünk legyen.

Jézus az én és Te bűnöd átkát vállalta és ez tökéletesen elég az üdvözülésünkhöz!

Nemcsak a kiválasztottakért halt meg, hanem mindenkiért, aki hittel elfogadja

a kegyelmet!

Te elfogadtad már? Ne habozz! Ne kételkedj!

Nem a földi életre gyúrunk! Elrendelt dolog, hogy a földön élünk és utána az ítélet. Krisztusban kész a kegyelem számodra is és számomra is! Jézus önként, szeretetből vállalta a halált, az ítéletet érted és értem! Hidd és fogadd el ezt a kegyelmet!

Csütörtök: Sola fide – Egyedül hit által

„Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket örök elhatározása szerint elhívott.” (Róma 8:28)

Hit által, kegyelemből élünk, halunk és üdvözülünk.

Egyedül Isten, Jézus által, aki: megvált, megbocsát, új életet ad, megigazít és üdvözít.

Billy G. mondta: Tudom, hogy nagyon bűnös vagyok, de Isten a nagyon szabadító.

Hit által van kapcsolatunk Istennel, cselekszünk, győzünk a nehézségek felett, szívbeli bizalom, hogy javamra cselekszik és hiszem, hogy Isten ígéretei beteljesednek.

Hit által azt jelenti, hogy a magunk képességei vagy ereje alapján nem tudjuk megvalósítani Isten ajándékait az életünkben, hanem Isten iránti bizalommal megteszük, amire felszólít bennünket.

Péntek: Soli Deo Gloria – Egyedül Istené a dicsőség

„Én vagyok az Úr, ez a nevem, nem adom dicsőségemet másnak, sem dicséretemet a bálványoknak.” (Ézs 42,8)

Legyen minden Isten dicséretére!

Az istentelenség következménye: hitetlenség, önakarát, öndicsőítés, önáltatás, elfajulás, bálványimádás és rabszolgaság (szervedélybetegség).

Mit jelent Isten dicsőségére élni? Dicsőséget adni Neki azért, Aki és amit tett.

Felismerni dicsőségét a teremtés csodáiban. Dicsérni a megváltás csodájáért.

Megdicsőíteni Istent cselekedeteinkkel. Mindent az Ő nagyobb dicsőségére tenni.

Bárhon vagy, bármit cselekszel, az Úr dicsőségére tegyed, hogy megdicsőítsük Őt.

Pálhegyi Feri bácsi írta: A keresztény ember tisztában van azzal, hogy minden képességét Istentől kapta, hogy általuk Istent dicsőítse és embertársait szolgálja! Ezért saját alkotásaira nem büszke, hanem hálát ad értük Istennek.

A délelőttök a reggeli áhítatok megbeszélésével teltek. Egy-egy hite által épültünk, voltak komoly beszélgetések és vidám percek is. Mint mindig, a beszélgetésekre szánt idő most is kevés volt, de mi ezért is hálásak voltunk. Mindannyian megnyíltunk, így egy kicsit jobban megismerhettük egymást. Imaközösséggel zártuk ezeket az alkalmakat. A délelőtti alkalmak alatt a kicsikhez is szólt Isten Igéje, majd szebbnél szebb alkotásokat készítették.

A táborban minden korosztály

képviseltette magát. A legkisebbek bearanyozták a mindennapjainkat. Jó volt látni, hogy pl. a hétfő délutáni barangolós vetélkedőn milyen jól összedolgozott a több különböző korú testvér.

Igazán családias volt a légkör. Félszemünk mindig ott volt a kisebbekben.

A jó hangulathoz az is hozzájárult, hogy finomabbnál finomabb ételek közül válogathattunk.

Így Isten nem-

dán ki-ki ment a maga útjára, ki Lentibe, ki Zalaegerszegre egy kicsit lehűteni a felhevült testét, valaki pedig otthon maradt és élvezte a nagyterem légkondis hűvös levegőjét.

Az üdülő területén volt egy nagy tó, ahol lehetett fürödni és csónakázni is. Sokan éltek ezzel a lehetőséggel is.

Délutánonként az ügyes kezek szebbnél szebb alkotásokat készítettek.

Esténként áhítaton vehettünk részt, majd lehetőség volt filmet nézni, teaházba menni, ill. kiülni az udvarra beszélgetni, mert

senki sem vágyódott a meleg szobába.

A hét nagyon gyorsan elrepült. Mint mindig, most is az elválás volt a legnehezebb (jó lett volna még egy kicsit maradni), de menni kellett haza a városi forgatagba, vinni Isten csodálatos üzenetét.

Számomra minden tábor olyan, mintha a Mennyország előszobájába lenne.

Együtt tölteni egy egész hetet a testvérekkel, Isten Igéjét hallgatni, Isten közelében lenni, ez az érzés felülmúlhatatlan.

Már most várjuk a következő többgenerációs csendeshetet.

Addig is **Soli Deo Gloria!**

Miklós András és
Miklós Andrásné

ELKEZDŐDÖTT AZ ÉPÍTKEZÉS A BUDAI ÚTON!

Örömmel számolunk be, hogy augusztus 23-án megkezdődött a gyülekezeti ház és parókia építése.

Mozgalmas volt az építkezés előkészítése nyáron. Sok munka, de ugyanakkor Isten kegyelméből sok jó indulat is körülvette az engedélyezési eljárást. Kronológiailag az események a következők voltak:

- A tervező az építési engedély kérelmet május 30-án adta be.
- Az építési engedély kiadása: július 10.
- Az építési engedély jogerőre emelkedése: július 13.
- Az engedélyezési eljárással párhuzamosan a kiviteli tervek is elkészültek július 18-ig.
- A közbeszerzési eljárás ajánlatkérési felhívása július 27-én jelent meg.
- A közbeszerzési eljárás eredményhirdetése augusztus 15-én történt meg.
- A nyertes vállalkozóval, a **Penta Kft**-vel augusztus 22-én kötöttünk szerződést és másnap átadtuk a munkaterületet.

Mindezért egyedül Istené a dicsőség!

A kivitelező Penta Kft az 1. ütemben 2017. december végéig az épület szerkezetkész állapotát építi meg. Ennek költsége bruttó 42.603.000 Ft lesz szerződés szerint.

A szerkezetkész állapot az épület alapozását követően minden falzatának és teljes tetőszerkezetének és annak héjazatát jelenti.

Az építkezés műszaki ellenőri feladatait Fülöp Zoltán építési gondnok testvérünk látja el.

A gyülekezeti ház alapkő-letételi ünnepe **2017. szeptember 24-én, vasárnap 16:00 órai** kezdettel Főtiszteletű Steinbach József püspök úr szolgálataival lesz.

Sok szeretettel várunk mindenkit!

Összeállította: Szabó Sándor

MAROSHEGYI KRÓNIKA

Kövesd az Esthajnalcsillagot!

Június 23-án 20.45-től másnap 04.45-ig az Úr Jézus Krisztust követve, közös bibliaolvasással (Lukács evangéliuma), imádsággal, dicsőítéssel, esti sétával és úrvacsorával voltunk együtt az imaházban. „Én vagyok a világ világoSSága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világoSSága.” (János 8, 12).

Napközis hittantábor (Titkos Ügynök Tábor).

Július 17-től július 21-ig tartottuk az imaházban és annak udvarán. Bővebben olvashatnak erről a testvérek külön cikkünkben.

Jövőbeli alkalmaink:

Őszi bográcsozás. Szeptember 10-én tartjuk második lelki napunkat. A nap témája: DÖNTS! 09:00 Istentisztelet. 10:00 Előadást tart Pécsi Rita: *Tömegember vagy önálló egyéniség? A döntésképeség fejlesztése* címmel. Majd csapatjáték következik állomásokkal. 15:00 Az Iránytű zenekar szolgálata következik. Mindenkit szeretettel várunk!

Maroshegyi Miklós nap.

December 3-án 15 órától adventi kézműveskedést tartunk. A kézműveskedés mellett lehet mézeskalácsot díszíteni, sült krumplit

enni és forró csokit inni. Mindenkit szeretettel várunk az alkalomra.

További információ:
Ujvári Sándor Csaba,
06 30/366-2156.

KÖVESD AZ ESTHAJNALCSILLAGOT!

Idén harmadik alkalommal rendeztük meg a maroshegyi imaházban A *Kövesd az Esthajnalcsillagot!* elnevezésű alkalmunkat, amelynek célja az elcsendesedés, az ígére figyelés, Isten dicsőítése és Jézus Krisztussal való kapcsolatunk mélyítése volt. Naplementekor, 20.45-től gyülekeztünk. Előtte még egy fagyaltra is be lehetett térni a Mikulás Cukrászdába. Nagy örömeinkre gyülekeztünk ifisei is eljöttek és részt vettek az alkalmon.

Lukács evangéliumát olvastuk fel fejezetenként, a részek között pedig egy-egy imádság és Istent dicsőítő ének hangzott el. Mindannyian lelkiileg feltöltekeztünk, Isten Szentlelke által megérintve éreztük magunkat. Éjjel 1 óra tájban csendességet tartva, közösen átsétáltunk a közeli erdei ösvényre, ahol időközönként megállva egy-egy igei üzenetet olvastunk fel. Jövőre János evangéliumával folytatjuk.

Ujvári Sándor Csaba

TITKOS ÜGYNÖK TÁBOR MAROSHEGYEN

Július 17. és 21. között került megrendezésre immár 3. alkalommal a maroshegyi hittanos tábor. A tábor idei témája a titkos ügynökök voltak, hiszen mindannyian Jézus „titkos ügynökei” vagyunk. Nagy öröm és egyben kihívás is volt a szervezők számára, hogy idén már 39 gyermek táborozott az imaház

udvarán, és nemcsak az érdeklődők száma nőtt, hanem a korosztály is szélesebb lett. A legfiatalabb táborozónk mindössze 4, a legidősebb 14 éves volt.

Számunkra már a tavasz végén elkezdődött a tábor, a rendszeres megbeszélésekkel, próbákkal, programszervezésekkel, egyezteté-

sekkel, hogy július 17-re minden készen állhasson a gyerekek fogadására. Így a július 16-i istentisztelet után berendeztük az imaházat, felállítottuk a díszleteket, és az udvaron is felállítottuk a pavilonokat, hogy a másnap reggel érkező gyerekek számára minden rendelkezésre álljon.

Az előző táborokhoz hasonlóan a napot 8-kor áhítattal kezdtük meg, melyet Ellenbruckné Kiss Aranka, Deák Péter és Ujvári Sándor Csaba tartottak. Ezt követte az énektanulás Nagy Dorina vezetésével és gitárkísérettel, melytől csak úgy harsogott az imaház, annyira lelkesen énekeltek a dalokat a résztvevők. Idén a csoportbeszélgetések témáját elindító jelenetekben Keresztes Petra, Szabó Lilla és Szanyó Boglárka működtek közre, mint titkos ügynökök, nagy sikert aratva előadásukkal.

A tízórait követően került sor a csoportfoglalkozásra, ahol 6–8 fős csapatok a csoportvezetőikkel minél árnyékosabb helyet keresve feldolgozták az aznapi témát. A hét témái között szerepelt a bűnbeesés, Jézus Krisztus élete és feltámadása, a menynek országa és a hitben való növekedés fontossága is. Természetesen itt sem egy iskolai tanórához hasonló foglalkozásra kell gondolni. A csoportvezetők a gyerekek életkora és érdeklődése szerint készültek olyan feladatokkal, amik segítették a téma mélyebb megértését, így voltak, akik bekötött szemmel sétáltak társuk irányításával, de készültek gyönyörű rajzok, és még egy eszperente vers is született az egyik délelőttön.

A nap további részében már a

játéké, kikapcsolódásé volt a főszerep. A már hagyományos, fergeteges vízi csaták és végeláthatatlan társasjátékozások mellett megtanultunk néhány karate mozdulatot, tovább bővítettük elsősegély ismereteinket a kötözési módokkal, részt vettünk kutyás bemutatón, helyszíneltünk a rendőrségi bemutatón, ahonnan mindenki hazavihette saját ujj-, tenyér-, ajak-, vagy füllenymatát. De volt ásatás

szimuláció, kézműveskedés és még falat is másztak a gyerekek. Ennyi program közepette néha muszáj volt megállni és pihenni egy kicsit. Az ebédet követő csendes pihenő alatt Fésűs Éva és Lázár Ervin meséire relaxálhattak a gyerekek, hogy utána újult erővel és lelkesedéssel vessék bele magukat a rájuk váró kalandokba.

A tábor záró akadályverseny ter-

mészetesen idén sem maradhatott el. Pénteken a sóstói tanösvényen a gyerekek számot adtak a héten tanultakból, és titkos ügynöki képességeiket is összemérhették, a célba lövés, a morzekód-fejtés és a kvíz alkalmával. Fáradalmaikat a Mikulás Cukrászdában egy finom fagyalt mellett pihenhették ki.

A záró piknik is nagyszerűen sikerült. A szülők meghallgathatták a héten tanult énekek és aranymondások egy részét – természetesen a kedvenceket –, hallhattak rövid élménybeszámolót és gyerekekkel közösen megnézegették a héten készült fényképeket is.

Egy hosszú, néhol fárasztó, de nagyszerű és áldott hetet zártunk közösen, tele élményekkel, új barátságokkal és a szervezők részéről új ötletekkel, hogy a következő tábor még emlékezetesebbé tegyünk a résztvevők számára.

Számomra az eddigi táborok közül ez volt a legjobb, és remélem, jövőre is részt vehetek segítőként ebben a nagy kalandban, amely már a tavasszal elkezdődött és mostanában zárul le véglegesen. Köszönöm a gyerekeknek és a segítőknek ezt az élménydús hetet.

Keresztes Virág

ReStart - Újratervezve

REFISZ nyári tábor Balatonszárszón

Fiatalok vagyunk. Azt mondják, most kezdjük az életet. Nem égtünk ki, nem követtünk el semmit. Mi szükségünk van újraindításra?

Mint kiderült, nagyon is van, csak eddig nem vettük észre. Az idei táborban Sámuel történetén keresztül boncolgattuk a kérdést. Miért kell újratekenni? Hogyan fogjon neki az ember? Ki végzi el az érdemi

munkát? Pogrányi Károly gesztikulációval telített előadásai – melyből azt is megtudhattuk, hogy néz ki a Facebook – rávilágítottak arra, hogy az öt solának ma is jelentősége van. Hiszen minden pillanatban, amikor vétkezünk, felszabadít az *Egyedül kegyelemből*. Amikor Jézus helyét elfoglalná a Trónok harca, az értesítések vagy az e-mail fiókom,

most már emlékezni fogok, hogy *Egyedül Krisztus* az úr az életem fölött. Amikor félek, hogy nem fogok megfelelni, tudhatom, hogy Jézus *Egyedül hit által* üdvözít, nem a teljesítményem miatt. Amikor már annyira döntésképtelen vagyok, hogy a horoszkóp felé nyúlnék, ezentúl eszembe fog jutni, hogy *Egyedül a Szentírásból* nyerhetek

bölcsességet. És amikor már-már megveregetném a vállam, hogy idén is nagyszerű kiscsoportvezető voltam, belenézek a jegyzetembe, ahol nagy, piros betűkkel virít, hogy *Egyedül Istené a dicsőség.*

A kiscsoportos beszélgetések során volt alkalom kibontani és magunkévá tenni ezeket az igazságokat. A kis közösségek a hét végére baráti társaságokká kovácsolódtak össze, ahol az is megtalálhatta a helyét és új barátokat szerezhetett, aki először járt a táborban.

A korábbiakkal ellentétben idén több műhelybe is lehetőség volt ellátogatni. Ezekben a foglalkozásokon valami újat, többet tanulhattunk hit és tudomány kapcsolatáról, a lelkipozícióról, párkapcsolatról, a pénz- és időgazdálkodásról. A szolgálatra való felkészítés is szerepet kapott: a kreatív műhelyben elkezdődött a kutatómunka a REFISZ új arculatának kidolgozásához, az ifivezető műhely felkészítette a vezetésre elhívott fiatalokat, a Pillanat műhelyben pedig keresztény újságírással foglalkoztunk. Általános tapasztalatunk, hogy sokszor furcsán néznek ránk kereszténységünk miatt, és hajlamosak vagyunk rezignáltan tudomásul venni ezt. A Csodabogár szerep című műhely

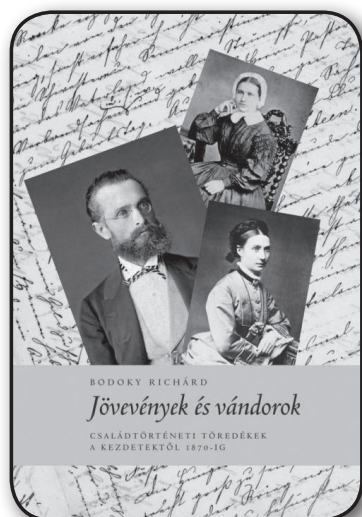
felrázott bennünket a beletörődöttségből.

Akár híradót nézünk, akár a hírfolyamunkat tekerjük, lépten-nyomon látunk képeket éhező gyerekekről, háborúkról. Jákob János tabori püspök bizonyágtétele közel hozta hozzánk ezt a valóságot: rádöbbenett, milyen könnyelműen bánunk ételünkkel-italunkkal, mennyire nem becsüljük meg azt a rengeteg lehetőséget, ami körülvesz minket. Hasonlóan komoly témákról, de sokkal könnyedebb hangvételben szólt hozzánk Zámbari Soma bizonyágtétele, bár az elején nehéz volt túltenni magunkat a tényen,

hogy „ő tényleg Alex hangja, a Madagaszkárból!” Weiner-Legeza Luca és Weiner Zoli történetét is megismerhettük, akik bár régóta szolgálnak a REFISZ-ben, sokan közülünk most látták meg először a vélt tündérmeséjük mögött zajló emberi küzdelmeket és isteni vezetést.

A tábor végén a feltámadást együtt ünnepeltük közös istentisztelettel és úrvacsorával, majd egy összegző megbeszélés után lassan mindannyian elhagytuk Szárszót. A hét azonban nem ért véget vasárnap. Csak most kezdődik.

Kukri Márta, Illés Anna

Bodoky Richárd: Jövevények és vándorok

Május 2-án mutatták be a budapesti németajkú gyülekezet Hold utcai templomában Bodoky (Biberauer) Richárd ref. lelkész (1908–1996) **„Jövevények és vándorok”** című, alcímében családtörténeti töredékeknek nevezett

családtörténetének 2. kiadását. A könyv hiteles, nagyon olvasható, a történelemben mélyen beágyazott családtörténet.

Középpontjában a Biberauer (magyarosítás után Bodoky) család több generáción átívelő története áll. Ugyanakkor egyház-, kultúr-, iskola- és ipartörténeti műnek is tekinthető.

A könyv nagyobb részének főszereplője Theodor Biberauer (1829–1913) vasúti mérnök, aki az ausztriai és magyarországi vasútépítés következtében költözött Pestre. A 19. sz. második felében, amikor Magyarország számos területen utolérte a fejlett nyugat-európai államokat, ezekből az országokból számos tudós, elszegényedett vállalkozó, értelmiségi vándorolt be országunkba. Többek között ismert németajkú protestáns családok.

Könyvajánló

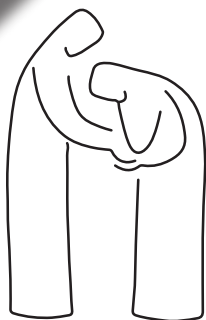
A mérnök tanulmányútjai során látta, hogy Skóciában, Angliában, Svájcban, németföldön új élet támadt az egyházakban, a keresztyének észrevették a körülöttük élő emberek nagy nyomorúságát és szükségleteit. Pestet otthonának érezve összefogva a protestáns egyházi vezetőkkel, külföldi mintára árvaházat, iskolákat, szoc. gondozó hálózatot (majd a Bethesda kórházat) építettek ki. Theodor Európában mindenütt támogatókat, ismerősöket keresett és talált itthoni terveinek megvalósításához. Hihetetlen munkabírással tette a dolgát. Evangélikus létére ő szervezte a Pesti Református Németajkú Leányegyház megalapítását.

A történetek biztatást adhatnak a ma emberének is, hogy hittel erősíthetjük a ma még többségében keresztyén Európát.

Az unoka – Bodoky Richárd – a családi naplók, okmányok, levelek mellett levéltári anyagok alapján írta családjának történetét. Ahogy írja, „a történelem gondoskodott róla, hogy szabadidőm legyen”. 1951-ben ugyanis megfosztották diakóniai szolgálataitól, majd 51 évesen állományon kívüli segédlelkésszé minősítették.

Dr. Nagy Józsefné

LELKI-GONDOZÓI SAROK

Lelkigondozói sarok Egyéni lelkigondozás csoportos hitoktatással negyven percben 4.

[...]

Nehéz témák feldolgozása műhelymunkával

Fentebbi felvezetésünkhöz kapcsolódva pillantsunk most bele a legnehezebb témák feldolgozásának lehetőségeibe. Nincs az a terjedelem, amely túl nagy lenne e téma példákkal illusztrált tárgyalására. Itt most két, esetpéldával mélyített téma vázlatos átdolgozását mutatjuk be.

Jézus szenvedése és halála

Kétségkívül a legnehezebb kérdések egyike. A hallgatók már a témák összegyűjtésekor az elsők közt

szerepeltették („Hogyan lehet nem túl didaktikusan beszélni egy négyöt éves gyermekkel a megváltásról, Jézus kereszthaláláról, a bűnről?”; „Sok gondot okoz Krisztus szenvedésének bemutatása a gyerekeknek.”), majd a visszajelzések közt ismét nagy hangsúlyt kapott. Volt, akinek ez volt a legfontosabb útravaló az összes közül („Talán a legtöbbet a húsvét téma feldolgozásából merítettem.”), de olyan is akadt, aki még mindig nem érezte elég mélynek, konkrét segítségnek azt a módot, ahogy a témát feldolgoztuk („A húsvéti problémakörnél megérintett az a szemlélet, amit nyújtott, de az ott hallottakat tudtam legkevésbé felhasználni.”).

A feldolgozás egyik pillére a valáspedagógiai szakirodalom volt, mely foglalkozik a témával. Az irodalmi áttekintés célja főként a szemlélet közvetítése volt, mellyel kereszténységünk e megkerülhetetlen, központi kérdése megfelelőképpen mutatható be a gyerekeknek.

A másik pillér ismét a fejlődés-lélektani reflexió. Mint az élet más nagy kérdéseit, ezt a témát sem lehet egyszer s mindenkorra megtanítani a diákoknak. Az értelmi-érzelmi fejlődés útján járva a téma más-más, mind mélyebb aspektusainak befogadására válik nyitottá a gyermek (és tegyük hozzá: a felnőtt is). Szükséges tehát ismét körbejárni, hogy mely életszakasz-

ban milyen folyamatokhoz illeszthető ez a teológiai kérdés, hogy ne csupán intellektuális, hanem egzisztenciális, személyes szinten is megragadhatóvá, befogadhatóvá váljék.

A részt vevő hitoktatók jó érzéssel gyűjtötték össze azokat a nehéz kérdéseket, amelyek a különböző korú gyerekeket foglalkoztatják Jézus szenvedése és kereszthalála kapcsán.

Óvodások: Miért bántották? Miért hagyta magát? Ha Jézus jó volt, miért haragudtak rá az emberek? Isten szomorú volt, mikor meghalt Jézus?

Iskolások: Gonoszok voltak, akik megölték? Mi is ilyen gonoszok vagyunk? Miért nem büntette meg Isten azokat, akik keresztre feszítették a fiát?

És végül a kamaszok, akik a megváltás aktusának megvitatására is készek, bár olykor akár provokatív formában is kifejezik értetlenségüket, amint azt az alábbi példa is mutatja.

Az egyik hitoktató a húsvét-témakör és az ezzel kapcsolatos hittanórai nehézségek számbavételkor egy konkrét élményét idézte fel. Kamasz hittanos csoportjának beszélt a húsvéti eseményekről, és arról, hogy Jézus – bár megtehetette volna, hogy másként dönt – önként vállalta értünk a halált. Az egyik részvevő fejét rázva csattant

fel: „Jézus egy lúzer volt!” – amely véleményhez egyesek bólogatva csatlakoztak, mások pedig kíváncsian várták a hitoktató reakcióját. A fiatalok a lúzer szót a „balek” kifejezés értelmében használják: lúzer az, aki olyan dolgokat hagy megtörténni magával, amelyek ellen védekezhetne, amelyek jogtalanok, amelyek által mások kihasználják. Hogy egy ma divatos témához kapcsoljuk: egy lúzer nem védi hatékonyan a saját határait. De lúzer lehet egyszerűen egy szerencsétlen alak is, egy „csődtömeg”, akit az élet hány-vet, aki soha nem éri el azt, amit akar, nem lép egyről a kettőre.

Az eset feldolgozásának, a megfelelő, fejlődés-lélektanilag is reflektált válasz kidolgozásának két sarokköve kell hogy legyen. Az egyik nyilván a teológiai tudásunk: hitünk és meggyőződésünk, hogy Jézus szenvedése és halála a rákövetkező feltámadással az üdv-történet csúcspontja, a megváltás aktusa. A másik sarokkő azonban ebben az esetben is az a belátás, hogy a diák indulatos felkiáltását nemcsak a hiányzó teológiai válaszok, hanem a személyes érintettség, illetve a korosztályra jellemző

problémák és küzdelmek helyzetre vetülése is motiválta.

A serdülők életkori feladata Erikson szerint az önálló identitásért való megküzdés. Ebben az életszakaszban a kisgyermekkor autonómiaharcaihoz hasonló folyamatok elevenednek meg, melyek során a fiatalok korábban belsővé vált értékeket kérdőjeleznek meg, leválnak szüleikről, és saját döntéseik által építik fel immár egyedi, felnőttidentitásukat. A szabadság, a kényszernélküliség, az autonóm döntés, az önérvényesítés, a jogok, a saját határok, az önvédelem és önrendelkezés, a függés és függetlenség mind rendkívül fontos témái ennek az időszaknak. Jézus szenvedése és halála mindegyiket érinti...

A hitoktatónak tehát lelkipedagógiai feladata a téma feldolgozása, hogy ne csak a teológiai válaszokat adja meg a fiatalok kérdéseire – hangsúlyozva, hogy ezek is elengedhetetlenül fontosak, csak talán kevésbé merül fel a hitoktató folyamatában a kikerülésük –, hanem nyitott legyen ezekre a nagyon fontos, a saját életüket befolyásoló kérdésekre is. Egyáltalán nem szentségtörés (sőt teológiaiilag

is alapvető kérdés) Jézus döntésének autonóm voltát vizsgálni, szabadságának mértékét és minőségét végiggondolni, amennyire az tőlünk telik. Beszélgethetünk arról is, mikor érezzük magunkat korlátozottnak az önrendelkezésünkben a hétköznapiak során, hogyan működnek a határaink egy szoros kapcsolatban, és mennyi függetlenségre van szükségünk ott, ahol az önként vállalt függés a kapcsolatnak lényegi eleme. És végül, ha igazán személyessé válik a légkör, óvatosan megközelíthetjük azt a kérdést is, vajon miért vált ki dühöt belőlünk olykor, ha Jézus önkéntes áldozatát szemléljük? Mit üzen, mivel rémít meg, mit akadályoz (és így tovább) ez a kép?

A téma ilyen módon való feldolgozásával nemcsak a teológiai elmélyülés valósul meg, hanem a személyessé vált légkörben saját életünk fontos kérdéseire, vívódásaink és vágyaink magjához kapcsolódik Jézus személyes válasza az Atyának.[...]

Forrás: Csáky-Pallavicini Zsófia: Egyéni lelkipedagógia csoportos hitoktatással negyven percben. (részlet) In: Embertárs, 2013./2. 115–128.

Egy tökéletlen apa töprengései

Könyvek, újságcikkek, prédikációk tucatjai bombáznak minket arról, hogyan kellene az apaságot jól „csinálni” – egy olyan világban, amelyben a családok egyre inkább szétesnek, és atomizálódik a társadalom. Egy olyan világban, ahol a férfiakra a munkahelyen egyre több elvárás nehezedik, hazaérve pedig várja őket a második-harmadik műszak: segíteni otthon, meghallgatni a feleséget és a gyerekeket, gondoskodni az idősödő szülőkről, és akkor még nem is beszéltünk a gyülekezetben vagy valamilyen civil szervezetben való felelősségvállalásról... Csoda,

ha egy férfi sokszor úgy érzi: ő maga valahol elvész az elvárások rengetegében?

Úgy érzi, hogy mindig neki kell másokat meghallgatnia, és beleszorul mindaz, amit ő mondana el. Hogy nap mint nap információk tömkelege bombázza a szemét és a fülét, ezer sürgető dolog tölti meg a naptárát és a teendőlistáját, ezért nincs ideje arra, hogy megálljon, megpihenjen és reflektáljon. Mindezek előtt, közepette vagy felett édesapaként is helyt kell állnia, aki nek az életén a mennyei Atya példája kellene, hogy kiabrázolódjön

– közben pedig fáradt, frusztrált és esendő. Ha mindezek mellett a felesége felemleget egy „Bezzeg a Béla” típusú mintaapát és férjet – máris kész a robbanóelegy.

Hát, akárhogy is nézzük, a Bezzeg Bélák mellett nem rúghatok labdába. Itt vagyok lassan negyvenévesen, egy csodálatos feleséggel és négy nagyszerű gyermekkel megáldva – és küszködve mindazzal a felelősséggel, amely férji és apai hivatással együtt jár. Keresgélve, de folyton elvéve az egyensúlyt a munkám, a feleségem, a gyerekeim, az idősödő édesanyám, a barátaim,

a gyülekezetem és a saját magamra fordított idő között. Van egyáltalán remény számomra? Normálisak lesznek a gyerekeim, ha azt látják, hogy este fáradtan ülök otthon, és olykor még ott is dolgoznom kell, hogy bizonyos munkahelyi ügyek rendszeresen haladjanak? Vagy csak éppen tompa vagyok és kedvetlen? Gyakran töprengek mindezek.

Emlékszem, amikor tizenhárom éve Bálint fiam megszületett. Hazavittük a kórházból, és ott feküdt a kiságyában. Öröm volt a szívemben, hogy apa lettem, ugyanakkor ha a jövőre gondoltam, elborítottak a félelmek és a kétségek. Senki sem tanított arra, milyen apának lenni. Az otthon látott példa nem tűnt igazán követendőnek – kicsit hasonlított arra, amilyen most én vagyok: a sokat dolgozó apa, aki keveset van otthon, és akkor is fáradt... Néha azon kapom magam, hogy öntudatlanul is ezeket a mintákat másolom, hiába döntöttem el, hogy én másképp szeretném csinálni.

Szóval nincsenek kész válaszok a zsebemben, nincsenek tökéletes megoldásaim. Csak arról tudok beszámolni, hogy hol tartok most az úton: mik azok a rítusok és elvek, amelyekhez ragaszkodom – és amelyekkel megpróbálok némiképp javítani a „pozíciómon”.

Először is igyekszem minden kis időmorzsát jól kihasználni. Reggelente, amikor iskolába viszem a gyerekeket, közösen elolvasunk egy rövid bibliai részt, és arról beszélgetünk a kocsiban. Hagyom, hogy elmesélsék, hogy mi foglalkoztatja őket éppen, de az is előfordul, hogy valami jó kis zenét hallgatunk.

Este a két kisebb gyermekünk, az ötéves Ilka és a nyolcéves Bence fektetése az én feladatom.

Ha – valamilyen rendezvény vagy külföldi út miatt – több időt kell a családomtól távol töltenem, akkor törekszem rá, hogy utána többet legyünk együtt.

Nem vagyok a túlszervezett, merev elképzelések szerinti nevelés hí-

ve – inkább igyekszem „résen lenni”, spontán módon reagálni. Ha például a gyerekeim kérdeznek tőlem valami fontosat, akkor minden tudásomat összeszedve a lehető legjobb választ próbálom nekik adni.

Arra törekszem, hogy a feleségemre és a gyermekeimre az időm és energiám javából tudjak szánni, ne pedig a munka utáni maradékból.

Igyekszem a barátaim közt is szóba hozni a témát – beszélgetni velük az apaság örömeiről, nehézségeiről és imádságban hordozni egymást.

Töprengéseim során újra és újra oda lyukadok ki, hogy minden erőfeszitésem és jó szándékom ellenére alapvetően Isten kegyelmében kell bíznom: abban, hogy ő majd kipótolja a hiányosságaimat. Ha megengedi, hogy rajtam is kiábránduljanak atyai szeretetének jelei, akkor, ha tökéletlenül is, de elértem a célomat.

Kapocs Attila

(Forrás: Family 2014/3)

A hiú pásztor és a makrancos barika *(tanmese)*

Volt egyszer egy pásztor, s volt néki száz fiatal báránykája. Fehérek voltak, mint a hó, és nagyon szerették a pásztorukat. Ahogy a pásztor fütyörészett, úgy ugrabugráltak körülötte. Vigyáztak nagyon, hogy el ne veszzenek, mert féltek egyedül, távol a pásztoruktól. Rá mindig számíthattak, ő vigyázott rájuk, s ha bajuk volt, bátran fordulhattak hozzá. Szerette is őket a pásztor, és – mint általában mindenkinek – neki is volt egy kis kedvence. Ez a bárány más volt, mint a többi. Az volt a fő jellemzője, hogy kiszámíthatatlan volt. És ez tette izgalmassá. Mert rá jobban kellett vigyázni, mint a többire. Könnyebben baja eshetett, mert vakmerő volt. És valljuk be, sokszor engedetlen is. Néha fejjel ment a falnak. Sőt, civódásokat provokált.

Ugyanakkor ő volt a legkedvesebb is. Szinte tánclépésekben ugrabugrált. És úgy tudott hízelegni, hogy a pásztor érezte, ez a bárány jobban szereti őt a többinél. Féltette is őt nagyon. Elnevezte makrancos barikának, s ő lett a szeme fénye.

De egyszer ez a barika megkegyült. Egészen másként viselkedett, mint addig, s úgy tűnt, mintha ellenséges lenne. Mintha direkt szembeszállna a pásztorral. El is kerülte őt, s ha még szerette, azt jól elrejtette. A pásztor hagyta, hadd őrültködjön. Majdcsak megjön az esze. Ha meg mégse? –, rántott egyet a vállán. Megsértődött a barira.

Közben makrancos bari nagyon távolra keveredett a nyájtól. Félt, mert sötétedett, vonyítottak a farkasok, és fogalma sem volt, hogy hol

van, és miért is... Bégetni kezdett, de hiába. Hangja nagyon halk volt.

Ezalatt a pásztor vívódott magában. Menjen a makrancos barika után? Miután az annyira rakoncátlankodott, annyira engedetlen volt, s annyira megbántotta őt? Nem! Ő nem tesz egy lépést sem. Majd megtanulja a leckét a szedte-vette. Ha ugyan túléli.

Persze azért aggódott. De nem tett semmit. A hiúságán esett csorba.

Pár nap múlva egy legelőn bandukolva megtalálta kedvenc báránykája maradványait. Fölfalták a farkasok. A pásztor térdre borult, és zokogott. Az én bűnöm... sírta, elpusztult a legkedvesebb barikám... Soha nem fogom megbocsátani magamnak!

írta: Schrenk Éva

Anyakönyvi hírek

2017. 05. 26.–2017. 09. 03.

Megkereszteltük:

**Herczeg Brúnó Noelt, Herczeg Szofiát, Koroknai Dávidot,
Paksi Bencét, Paksi Flórát és Szántó-Liptai Leventét.**

Imádkozunk értük.

Isten áldását kértük:

**Lepsényi Kornél és Sztari Bojana, Dénes István és Nagy Eszter,
Varga László és Takács Ágnes, Tóth Zsolt és Sudár Erzsébet,
Zilahi Dávid és Futó Ildikó, Horváth Tamás és Erdélyi Kitti,
Borbás Gergő Péter és Kovács Petra, Kántor János és Fridmann Hajnalka,
ifj. Klucsik Péter és Koós Bianka, Vadászi Bence László és Balogh Ágnes,
Kaluz Ákos Bertalan és dr. Gálicz Boglárka, Varga Zoltán és Kovács Gréta,
Buday Balázs és dr. Hajas Réka, Sági Richárd és Kiss Dóra,
Kukuly Róbert és Rimán Viktória, Leitner Tamás és Paraidi Beáta Tímea,
Deli Zoltán Miklós és Hufnágel Katalin házasságára.**

Imádkozunk értük.

Eltemettük:

**Aszalai Sándorné sz. Kállai Jolán, 95 éves;
Balázs Józsefné sz. Sallai Julianna, 90 éves;
özv. Balogh Istvánné sz. Gombás Jolán, 99 éves; Dr. Barabás Éva Mária, 80 éves;
Berta István, 90 éves; Bósa Imre, 24 éves; Csehi István, 93 éves; Csere Sándor, 83 éves;
Nt. Csuka Lajosné szül. Mészáros Kornélia (lelkész özvegy), 95 éves;
Erdélyi Sándor, 76 éves; Farkas Jánosné sz. Kadlecsik Magdolna, 66 éves;
Fekecs Zoltánné sz. Hiba Irén, 81 éves; Gergő László, 83 éves;
Guminár Ernő, 79 éves; Győrfy László, 85 éves; Kárpáti László György, 86 éves;
Kiss László, 89 éves; Kozák Elekné szül Varga Julianna, 73 éves;
Kuti Sándor, 70 éves; Müller Antalné szül. Nagy Irén Edit, 85 éves;
Pannonhalmi Gábor, 64 éves; Pap Ferenc, 57 éves;
özv. Pavelka Andrásné sz. Fehér Margit, 88 éves; Radács Irén, 78 éves;
Simon János, 82 éves; Szabados József, 75 éves; Szabó Zoltán, 73 éves;
Takács József, 78 éves; Varjas Zoltán, 72 éves;
Vincze Éva sz. Reman Éva, 64 éves**

Imádkozunk a gyászolókért.

Gyülekezeti részeink állandó alkalmai**Széchenyi utca****Vasárnap:**

08:30 Istentisztelet (A három nagyünnepen: 08:00)
 10:00 Istentisztelet, gyermek-istentisztelet, ovis istentisztelet;
 Ünnepeken és a hónap utolsó vasárnapján délelőtt
 úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.

Minden hónap 1. és 3. vasárnapján:

16:00 Harmincasok-negyvenesek köre

Minden hónap 2. vasárnapján:

16:00 Családosok köre

Minden hónap 4. vasárnapján:

17:00 Szolgálók felkészítése

Hétfő: 16:30 Szendélybetegségből szabadulást keresők és
 azokat segítők összejövetele (Kékkereszt csoport)

Keddenként:

első kedd: 18:00 „Egymás terhét hordozzátok” imaóra mindenkinek
 második: 18:00 Presbiteri bibliaóra
 harmadik: 18:00 Keresztelői előkészítő, 19:00 Jegyesoktatás

Szerda: Baba-mama kör 9:30 órától, Énekkari próba 18:30-tól

Csütörtök: 17:00 Imaóra

Csütörtök: 18:00 Gyülekezeti bibliaóra

Péntek: 17:00 KFC (Keresztény Fialok Clubja)

Péntek: 18:00 Tabuk nélkül

Péntek: 18:00 Fiala nők köre

Szombat: 18:00 Fiala felnőttek (Ex-Aktívif)

Szombat: 18:30 Énekkari próba

Minden hó 3. keddjén: 18:00 Presbiter feleségek köre

Minden hó 1. szerdáján: 15:00 Nyugdíjas lelkész házaspárok,
 illetve özvegyek bibliaórája a Gyülekezeti Központban

Minden hó 1. péntekjén: 14:00 Református Nyugdíjas Klub

Minden hó 2. vasárnapján: Teázás a 10 órás istentisztelet
 után az udvaron vagy a Gyülekezeti Központban

Maroshegy

Vasárnap: 09:00 Istentisztelet és
 gyermek-istentisztelet az imaházban

Kéthetente hétfőn: 17:00 Bibliaóra az imaházban

Péntek: 17:00 Imanna imakör

Péntek: 18:00 Kereszt-kérdések

Budai út

Vasárnap: 10:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet
 (ovisoknak, kisiskolásoknak és tiniknek külön csoportokban)
 Egyházi nagy ünnepeken és a hónap első vasárnapján úrvacsorás
 istentiszteleteket tartunk.

Szerda: 16:00 - 18:00 Hivatali órák

Szerda: 18:00 Bibliakör

Péntek: 10:00 Baba-mama klub

Az altemplomi urnakegyhely nyári nyitva tartása:

Szerda és péntek: 16–18 óráig,
 vasárnap (és állami ünnepeken) 9–12 óráig

Lelkeszi Hivatal

8000 Székesfehérvár, Széchenyi utca 16.

Hivatali órák:

Hétfőtől - Péntekig: 8,30 - 12,30;

Vasárnap: 8,30 - 10,00 11,00 - 12,00

Tel.: 22/312-785; Fax: 22/398-719;

e-mail: hivatal@albaref.hu

internet: www.albaref.hu

Lelkipásztorok:

Berze János

Ujvári Sándor Csaba beosztott lelkész

Deák Péter ifjúsági lelkész

Szűcs Zsolt László segédlelkész

Hitoktató lelkészek:

Ellenbruckné Kiss Aranka,

Ludvigné Izsay Szilvia,

Szabó Gergelyné

Hitoktatók:

Fórizs Éva, Konrád Ferenc

Adminisztrátor: Sárkány Anna

Bankszámlaszám:

UniCredit 10918001-00000021- 42850004

KÖZCÉLÚ ALAPÍTVÁNYAINK

- Hit, Remény, Szeretet Alapítvány -

Székesfehérvár, Széchenyi út 16.

Tel: 22/312-785

Bankszámlaszám:

UniCredit 10918001-00000053-90940017

Adószám: (Szia 1 %-hoz) 18501317-1-07

Céljai és egyéb tudnivalók: www.albaref.hu

**Támogassuk az Alapítványt és az
 Egyházat az szja 1-1 %-ával!**

Református Egyház technikai száma:

(Szia 1 %-hoz): 0066

INTÉZMÉNYEINK ELÉRHETŐSÉGEI**Olajfa Református Óvoda:**

8000 Székesfehérvár, Horvát I. u. 1.

Tel.: 22/316-378; e-mail: ovoda@albaref.hu

Vezető óvónő: Mocsáriné Brunner Boglárka

Talentum Református Általános Iskola:

8000 Székesfehérvár, Széchenyi út 20.

Tel.: 06-22/310-018, e-mail: iskolatitkar@albaref.hu

Igazgató: Szanyó Gáborné

Letölthető igehirdetések Mp3 formátumban!

e-mail: bekesseg@albaref.hu

www.albaref.hu

BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
 EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Kiadó: Hit, Remény, Szeretet Alapítvány

Felelős szerkesztő: Berze János

Szerkesztő: Ujváriné Császár Boglárka

Nyomdai munkák: Beszt Bt., Felelős vezető: Farkas István